

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Att.: Rasmus Dietrichson Vognæs

Sendt pr. mail til: hoeringer@ftnet.dk, rov@ftnet.dk og bya@ftnet.dk

Hørings svar til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

(Gennemførelse af den politiske aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering og gennemførelse af anbefalinger fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering)

Indledningsvis takker Finans Danmark for muligheden for at afgive hørings svar.

Finanstilsynet har 2. januar 2019 sendt udkast til samlelovs forslag i høring. Lovforslaget dækker over en lang række emner og rummer en række positive ændringer.

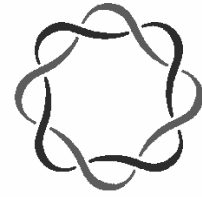
Finans Danmark anerkender lovforslagets initiativ til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, herunder udvidelsen af kredsen af personer der nu skal leve op til egnetheds- og hæderlighedsreglerne.

Det er ligeledes vigtigt for Finans Danmark, at reglerne om beskyttelse af whistleblowere styrkes og nu også kommer til at omfatte tidligere ansatte.

Finans Danmark opfordrer til, at der i forbindelse med den kommende revision af forsikringsformidlingsdirektivet, der skal revideres senest den 23. februar 2021, arbejdes for ensartet forbrugerbeskyttelse, lige konkurrencevilkår og lempelse af administrative byrder i forhold til virksomheder, der udbyder forsikringsprodukter.

Dette kan ske ved enten at udvide kredsen af virksomheder, der betragtes som accessoriske forsikringsformidlere, der ikke skal opfylde samme krav som forsikringsformidlere, eller ved at alle virksomheder, der tilbyder forsikringsprodukter til forbrugere, bliver betragtet som forsikringsformidlere.

Lovforslaget giver anledning til en række konkrete bemærkninger og forslag til uddybninger på en række punkter. Disse følger nedenfor.

FINANS
DANMARK

Hørings svar

30. januar 2019
Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-
v1
Kontakt Pernille Levinsky Jensen

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Lovforslagets § 1, lov om finansiel virksomhed

Til nr. 2

Finans Danmark støtter ændringsforslaget, der bemyndiger Finanstilsynet til at kunne fastsætte regler om, at filialer af virksomheder fra tredjelande skal udøve sine aktiviteter i et datterselskab, såfremt filialen opnår en vis størrelse. Forslaget sikrer lige vilkår for de danske finansielle virksomheder og filialer af virksomheder fra tredjelande, da forslaget derved sikrer, at konkurrencen sker på lige vilkår mellem de danske finansielle virksomheder og filialer af virksomheder fra tredjelande.

Accessorisk virksomhed for fondsmæglerselskaber

Til nr. 7

Fondsmæglerselskaber har efter den gældende lovgivning alene mulighed for at udføre de typer af investeringservice, som er defineret i bilag 4 til lov om finansiel virksomhed. Fondsmæglerselskaber har således ikke en generel adgang til at udøve accessorisk virksomhed, og Finanstilsynets praksis på området har været meget restriktiv. Heroverfor står at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringselskaber har mulighed for at udøve accessorisk virksomhed, jf. lov om finansiel virksomhed § 24, stk. 1. Accessorisk virksomhed for de sidstnævnte typer af virksomheder kan karakteriseres som en retlig standard, der fastlægges gennem praksis. Baggrunden for § 24 er ifølge forarbejderne, at virksomhederne gennem den finansielle virksomhed har erhvervet en ekspertise på tilgrænsende områder, som det ud fra en samfundsmæssig betragtning er hensigtsmæssigt at stille til rådighed for virksomhedernes kunder og for andre.

Udkastet til forslaget til lov om finansiel virksomhed § 27, stk. 2 og 3, angiver, at fondsmæglerselskaber ejer datterselskaber, der udfører accessoriske tjenesteydelser. Der er imidlertid ikke tale om accessoriske tjenesteydelser udformet som en retlig standard som under lov om finansiel virksomhed § 24, men derimod den afgrænsede liste af aktiviteter i lov om finansiel virksomheds bilag 4, afsnit B, som fondsmæglerselskaber allerede i dag har mulighed for at få tilladelse til. Forslaget forekommer derfor ikke at give nogen reelle nye muligheder for fondsmæglerselskabernes aktivitetsområder.

Som eksempler på den type af accessoriske tjenesteydelser, som andre finansielle virksomheder i dag har mulighed for at udføre for deres koncernselskaber, kan nævnes databehandling af løn og personaleadministration, regnskabsmæssig bistand og edb-drift for andre finansielle virksomheder inden for koncernen. Nogle fondsmæglerkoncerner vil i dag på grund af lovgivningen have sådanne

Hørings svar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

aktiviteter placeret i et holdingselskab i stedet, og udkastet til lovforslaget vil ikke give mulighed for at ændre på dette.

Det er derfor Finans Danmarks opfattelse, at de accessoriske ydelser, der henvises til i forslaget, ikke skal være afgrænset til ydelser i lov om finansiel virksomheds bilag 4, afsnit B, men i stedet udformes som retlig standard svarende til accessorisk virksomhed i henhold til lov om finansiel virksomhed § 24.

I udkastet til bemærkninger til lov om finansiel virksomhed § 27, stk. 2 og 3, henvises der til de beskudne krav til fondsmæglerselskabernes kapitalisering som begrundelse for at mindske fondsmæglerselskabernes risici. Det anførte synes at være hentet fra de oprindelige bemærkninger til lov om finansiel virksomhed § 27. Betragtningen er imidlertid forældet i forhold til den kreds af fondsmæglersekskaber, der er underlagt CRD IV/CRR og dermed samme krav som kreditinstitutter. Bemærkningerne er på dette punkt derfor ikke længere valide, og denne del bør enten udgå eller modificeres.

Desuden angives i udkastet til bemærkningerne, at det afgrænsede tilladte aktivitetsområde som fastsat i § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed gennemfører MiFID's bestemmelser. Det ligger herved implicit i udkastet til bemærkningerne, at det ikke er muligt nationalt at give fondsmæglersekskaber muligheder for andre aktiviteter.

Dette er alene korrekt, for så vidt angår det såkaldte "europæiske pas". Der er ikke noget, der er til hinder for nationalt at give fondsmæglersekskaber tilladelse til andre aktiviteter. Således angives det i præambelen til forløberen for MiFID, ISD, at: "*udøvelsen af aktiviteter, der ikke er dækket af dette direktiv, er omfattet af Traktatens generelle bestemmelser om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser (...)*".

Se også Kommissionens Q&A om MiFID fra 2007, sp. 61, s. 17, hvor Kommissionen svarer på et spørgsmål om aktiviteter med ikke-finansielle instrumenter:

"It is important to appreciate that investment firms are not limited to conducting MiFID activities. Intermediating in the sale of non-financial instruments (such as shares that are not negotiable on the capital market) is not regulated by MiFID. Equally, such activities are not covered by the MiFID passport."

Bemærkningerne bør således modificeres, så det ikke fremgår, at MiFID forhindrer muligheder for accessoriske aktiviteter (som forstået i lov om finansiel virksomhed § 24's forstand).

Høringsvar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

vi

Sammenfattende finder Finans Danmark ikke, at udkastet giver den nødvendige fleksibilitet i forhold til fondsmæglerselskabers eller datterselskabers tilladte aktivitetsområde. Mulighederne for datterselskabers aktiviteter er grundlæggende ikke anderledes med udkastets udformning end de muligheder, der allerede er i dag for fondsmæglerselskaber, hvorfor vi ikke har nogen forventning om, at bestemmelsen vil blive anvendt i praksis. Det foreslås således, at bestemmelsen i stedet udformes svarende til den retlige standard for andre finansielle virksomheders accessoriske aktiviteter i henhold til lov om finansiell virksomhed § 24. Endvidere bør de faktiske oplysninger om fondsmæglerselskabers kapitalkrav og tilladte aktivitetsområder i henhold til EU-retten korrigeres i udkastet til bemærkningerne, og i lyset af den kommende forordning og det kommende direktiv om kapitalkrav til fondsmæglerselskaber bør der ses på muligheden for at udøve tilsvarende accessorisk virksomhed i fondsmæglerselskaber.

Digital kommunikation

Til nr. 8

Finans Danmark er generelt positiv over for lovgivningstiltag, der understøtter den igangværende digitale transformation. Den finansielle sektor er en af de største brugere og udviklere af digitale teknologier, og det er derfor afgørende, at ny lovgivning giver mulighed for at bygge videre på eksisterende digitale løsninger, som både forbrugere og virksomheder har taget til sig og nyder stor gavn af. Eksisterende løsninger til digital kommunikation giver kunderne en række fordele i form af for eksempel hurtig og sikker kommunikation, overblik over informationer, sparede omkostninger og et grundlag for digital signering af aftaler og dokumenter.

Finans Danmark finder det derfor positivt, at lovforslaget søger at gennemføre anbefalingerne, som arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering afgav i sin rapport "Eftersyn af den finansielle regulering" vedrørende adgang til brug af digital post. Finans Danmark støtter overordnet, at det med lovforslaget gøres muligt under visse betingelser, at finansielle virksomheder kan kommunikere med deres kunder ved anvendelse af en digitalpostkasseløsning, som kunden ikke i øvrigt udtrykkeligt har accepteret (passiv accept). Det er dog i den forbindelse afgørende, hvordan de nærmere regler herfor konkret udmøntes i en kommende bekendtgørelse.

Finans Danmark har på den baggrund en række konkrete bemærkninger til den udformning af bekendtgørelsen, der skitseres i lovforslagets bemærkninger.

Den gældende lovgivning forholder sig allerede i dag på en række områder til, hvordan bestemte former for oplysninger skal gives til kunderne, hertil kommer at

Hørings svar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

Finanstilsynet gennem en årrække i sin vejledning til forskellige bekendtgørelser om god skik har behandlet spørgsmålet om finansielle virksomheders digitale kommunikation med kunder. Digital kommunikation er i dag hovedreglen for finansielle virksomheders kommunikation med kunder. Det er således afgørende, at en kommende bekendtgørelse tager højde for eksisterende lovgivning og bygger videre på Finanstilsynets udtalelser i god skik-vejledningerne.

Begrebet digital kommunikation

Det fremgår ikke klart af lovforslagets bemærkninger, hvilken form for digital kommunikation der er omfattet af forslaget. Pengeinstitutter har løbende kommunikation med kunderne, hvor lovgivningen stiller krav om informationer, der løbende skal stilles til rådighed for kunderne i henhold til rammeaftaler (f.eks. jf. lov om betalinger §§ 72, 77 og 78). Dette sker online i netbanken, og det vigtigt, at den kommende bekendtgørelse ikke omfatter denne løbende kommunikation.

Fravalg af digital postkasseløsning

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at kunden skal have mulighed for at fravælge digital kommunikation. Det er Finans Danmarks opfattelse, at dette fremover alene skal gælde de tilfælde, hvor aftalen bliver indgået ved passiv accept, og ikke når virksomheden indgår en udtrykkelig aftale med kunden om digital kommunikation. Det er samtidig Finans Danmarks opfattelse, at denne mulighed alene henviser til fremtidige aftaler og ikke de allerede på nuværende tidspunkt indgåede aftaler med kunderne om digital kommunikation.

I forlængelse heraf mener Finans Danmark også, at der bør skelnes mellem forbrugere og erhvervs-kunder. Der gælder andre beskyttelseshensyn for erhvervs-kunder, og der anvendes andre digitale løsninger. Finans Danmark foreslår, at den kommende bekendtgørelse ikke giver erhvervs-kunderne mulighed for at fravælge en digital postkasseløsning. Dette forhold bør alene reguleres af de almindelige forretningsbetingelser/generelle vilkår mellem den finansielle virksomhed og erhvervs-kunden.

Derudover fremgår det af bemærkningerne, at *"Det foreslås, at kunder, som i medfør af § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere er fritagne fra at modtage digital post fra offentlige myndigheder, ikke kan forpligtes til at kommunikere digitalt med en finansiell virksomhed med passiv accept. De særlige beskyttelseshensyn, som er anerkendt med fritagelsesbestemmelsen i § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere, medfører, at det vil være betænkeligt at forpligte denne persongruppe til at modtage information fra finansielle virksomheder digitalt med en passiv accept."*

Hørings svar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

Det fremgår modsætningsvis af § 5, i lov om Digital Post fra offentlige afsendere, at private afsendere ikke kan få oplysninger om, hvilke borgere der er fritaget fra digital postkasse. Det bliver hermed ikke muligt for virksomhederne at skelne mellem borgere, der skal give udtrykkelig accept (§ 5-borgere) og andre borgere.

Finans Danmark finder derfor, at den nævnte bestemmelse i § 5 skal konsekvensrettes.

Som tidligere fremhævet er det Finans Danmarks opfattelse, at fravalgsmuligheden i bekendtgørelsen alene gælder for fremtidige aftaler. I relation til kunder, der allerede i dag har indgået aftale med den finansielle virksomhed om digital kommunikation, er det Finans Danmark opfattelse, at disse kunder må rette henvendelse til banken og oplyse, at han/hun er blevet fritaget fra digital post med offentlige myndigheder, såfremt de fremadrettet også ønsker at fravælge digital kommunikation med den finansielle virksomhed.

Varslingsregler

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at bekendtgørelsen skal indeholde varslingsregler, når *"den finansielle virksomhed fremadrettet vil kommunikere via en digital postkasseløsning"*. Det er Finans Danmarks vurdering, at dette varslingskrav alene gælder i de fremadrettede tilfælde, hvor aftalen er indgået ved passiv accept, og ikke når virksomheden får den udtrykkelige aftale med kunden om digital kommunikation, der allerede er indgået. Varslingskravet gælder således alene for fremtidige aftaler, og ikke for aftaler indgået forud for bekendtgørelsen. Det er i forlængelse heraf vigtigt, at det anerkendes, at varsling kan ske ved brug af sms eller e-mail.

Varig adgang

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at bekendtgørelsen vil *"indeholde nærmere krav til den digitale postkasseløsning. Det kan eksempelvis dreje sig om tilgængelighed for kunderne til postkassen, varig adgang til oplysningerne også efter aftaleforholdets ophør"*. Finans Danmark finder det uhensigtsmæssigt, hvis dette fører til, at virksomhederne bliver forpligtet til at opbevare oplysningerne "for evigt" i de tilfælde, hvor kundeforholdet er ophørt. Dette er særligt uhensigtsmæssigt efter ikrafttrædelsen af GDPR, hvis lovforslag medfører yderligere byrder for virksomhederne og kan være særdeles omkostningskrævende, idet virksomhederne er meget opmærksomme på, at der ikke ophobes oplysninger om kunderne.

Høringsvar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

Finans Danmark finder således, at det vil være at foretrække, at lovforslaget i stedet lægger op til bogføringsreglerne på 5 år + løbende år efter kundeforholdets samlede afslutning.

Notifikation

Det fremgår, at bekendtgørelsen vil regulere krav til notifikation af kunden. Finans Danmark vil gøre opmærksom på, at kunden kun kan modtage notifikationer om ny post, hvis kunden er villig til at oplyse mobilnummer eller mailadresse, eller modtage push-beskeder på mobiltelefonen.

Udvidelse af forbud mod lånefinansierede køb af egne aktier

Til nr. 9

I bemærkningerne til den foreslåede udvidelse af forbuddet mod lånefinansierede køb af egne aktier m.v. ser Finans Danmark behov for en præcisering for ikke at skabe uklarhed om anvendelsesområdet for låneforbuddet.

Behovet for præcisering vedrører anden sidste afsnit på s. 107 i høringsdokumentet, som lyder således: *"Forbuddet mod at yde lån inden for samme koncern medfører, at en modervirksomhed ikke må yde lån til køb af aktier i en dattervirksomhed inden for samme koncern, men også at en dattervirksomhed ikke må yde lån til en anden dattervirksomhed eller modervirksomheden inden for samme koncern."*

Sidste del af disse lovbemærkninger fastsætter – taget for pålydende – et generelt forbud mod koncerninterne lån. Derfor bør der foretages en præcisering, så forbuddet alene er rettet mod lånefinansiering af egne aktier m.v.

Identifikation af nøglepersoner og udvidelse af personkreds omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed

Til nr. 11

Finans Danmark støtter forslaget om udpegelsen af nøglepersoner.

Finans Danmark ser meget positivt på, at det af bemærkningerne fremgår, at reglerne skal udformes på en sådan måde, at der tages hensyn til, at pengeinstitutterne varierer i størrelse, art og kompleksitet. Pengeinstitutterne rundt om i Danmark foretager allerede i dag en ansvarsfordeling af relevante områder, og de personer, der i dag varetager de pågældende ansvarsområder i pengeinstitutterne, antages allerede at besidde de kompetencer, der skal til for at varetage funktionen. Det er derfor finans Danmarks forventning, at reglerne – hvis de udformes under hensyn til den store forskel på pengeinstitutters størrelse og forretningsmodeller – vil kunne implementeres i pengeinstitutterne uden større vanskeligheder.

Hørings svar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

Det er dog meget væsentligt, at den nærmere fastlæggelse af regler om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for nøglepersoner reguleres i henhold til princippet om proportionalitet. Vi gør samtidig opmærksom på, at mange af de mindre og mellemstore pengeinstitutter befinder sig i områder af Danmark, hvor der kan være udfordringer med at tiltrække en bestemt type arbejdskraft. Det er derfor særligt afgørende for deres fortsatte mulighed for at kunne rekruttere kvalificeret arbejdskraft, og dermed for at kunne drive pengeinstitut i disse områder, at proportionalitetshensynet i reglerne også tager højde herfor.

Finans Danmark har noteret, at reguleringen af nøglepersoner i lovforslaget på mange områder fraviger EBAs retningslinjer (EBA/GL/2017/12) – både i forhold til fastsættelsen af kriterierne for, hvem der er nøglepersoner, men også i forhold til konsekvenserne af være blevet udpeget som nøgleperson.

Vi anser det for formålstjenligt, at EBAs retningslinjer bliver brugt som inspiration i forbindelse med det videre arbejde i de arbejdsgrupper i fagudvalget, der skal forstå og definere kompetence- og erfaringskravene og relevante ansvarsområder for nøglepersoner.

Udpegning af registrerede direktionsmedlemmer som nøglepersoner

Det følger af det foreslåede § 64 c, stk. 2, nr. 6, at følgende ansatte blandt andet skal anses som nøglepersoner: "ansatte, der er ansvarlige for compliancefunktionen eller hvidvaskforebyggelse på direktionsniveau, men som ikke er den ansvarlige for compliancefunktionen, jf. nr. 2, eller den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. nr. 5."

Det fremgår af bemærkningerne, at den foreslåede bestemmelse vil indebære, at direktionsmedlemmer med ansvar for compliance eller hvidvaskforebyggelse i pengeinstitutter fremover vil skulle anses som nøglepersoner, uanset om de er registreret hos Erhvervsstyrelsen som direktører, eller om de er en del af den faktiske ledelse.

Finans Danmark savner således baggrunden og hensynene bag forslaget om, at registrerede medlemmer af direktionen skal udpeges som nøglepersoner. Vi er som sådan enige i, at registrerede direktionsmedlemmer pr. definition opfylder kriterierne for at være nøglepersoner i instituttet. Men registrerede direktionsmedlemmer bør være undtaget for udpegelsen som nøglepersoner, da disse direktionsmedlemmer allerede i medfør af de øvrige bestemmelser i lov om finansiel virksomhed er underlagt relevante regler om egnet- og hæderlighedskrav og krav om godkendelse fra bestyrelsen af deres og nærtstående eksponeringer mod instituttet. I tillæg hertil findes en mængde andre regler, der følger af at

Hørings svar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-
v1

være registreret direktionsmedlem. Undtagelsen af registrerede direktionsmedlemmer fra definitionen på nøglefunktioner er i øvrigt i overensstemmelse med EBAs retningslinjer for vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner.

Der vil herudover være tale om overflødig og unødvendig regulering, da udpegnelsen af registrerede direktionsmedlemmer som nøglepersoner ikke har nogen juridisk betydning for de udpegede personer. Det vil derimod bidrage til unødigt kompleks overlappende regulering. For SIFI-institutters registrerede direktionsmedlemmer, der også er udpeget som nøglepersoner, jf. § 64 c, stk. 3, nr. 6, vil det eksempelvis være uklart, om eksponeringer mellem dem/deres nærtstående og instituttet skal godkendes af bestyrelsen efter § 78, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og/eller efter § 313 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Den politiske aftale af 19. september 2018 ses i øvrigt ikke at stille krav om udpegnings af registrerede direktionsmedlemmer som nøglepersoner. Den politiske aftale kræver blot, at: *"Direktionsmedlemmer med ansvar for compliance eller hvidvaskforebyggelse i pengeinstitutter og i betalingsinstitutter vil fremover skulle fit and proper-vurderes, uanset om de indgår i den anmeldte direktion, eller om de er en del af den faktiske ledelse."*

Dette krav er opfyldt for registrerede direktionsmedlemmer. Forslaget om identifikation af nøglepersoner skal derimod omfatte dem, der ikke allerede bliver fit and proper-vurderet.

På baggrund af ovenstående henstiller Finans Danmark til, at det foreslåede § 63 c, stk. 2, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, udgår.

Underretning om ændringer i udpegede nøglepersoner, eller de stillinger, som de pågældende nøglepersoner varetager, og hvilke områder eller funktioner de pågældende personer er ansvarlige for

Efter gældende ret skal SIFI'er og G-SIFI'er løbende underrette Finanstilsynet om, hvem der er udpeget som nøglepersoner, og de stillinger de pågældende varetager, jf. § 312 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. I henhold til det foreslåede § 64 c, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed skal de omfattede virksomheder nu også underrette om, hvilke 'områder eller funktioner' de pågældende er ansvarlige for.

Det følger videre af § 64 c, stk. 3, 2. pkt., at institutterne skal underrette Finanstilsynet, når en ansat ikke længere er nøgleperson. Bemærkningerne til denne bestemmelse kan læses således, at institutterne også skal underrette Finanstilsynet,

Hørings svar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

hvis der sker ændringer i de områder eller funktioner, de pågældende er ansvarlige for. En sådan forståelse synes dog ikke at stemme med lovteksten, hvorefter der alene skal underrettes, når en ansat ikke længere er nøgleperson. Bemærkningerne vedrørende underretningsforpligtelsen til det foreslåede § 64, stk. 5, er mere klar og i overensstemmelse med ordlyden af lovteksten. Vi foreslår, at denne mere klare ordlyd overføres til bemærkningerne til § 64 c, stk. 3, 2. pkt.

Det følger af bemærkningerne til § 64 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at: *"Underretningsforpligtelsen vil sikre, at Finanstilsynet til enhver tid er bekendt med, hvilke ansatte der i det daglige er en del af den faktiske ledelse af pengeinstituttet, og hvilke ansatte der er ansvarlige for en nøglefunktion i pengeinstituttet. Forpligtelsen vil endvidere kunne sikre, at Finanstilsynet er bekendt med enhver ændring i kredsen af de identificerede nøglepersoner. De oplysninger, der er omfattet af underretningsforpligtelsen, er nødvendige for, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med efterlevelsen af det foreslåede § 64 c, stk. 1 og 4, i lov om finansiel virksomhed."*

Finans Danmark savner, at det i beskrivelsen af hensynet bag den løbende underretningsforpligtelse i højere grad angives, hvad formålet bag den udvidede underretningsforpligtelse er, da informationen om, hvilke områder eller funktioner en nøgleperson er ansvarlig for, ikke umiddelbart synes relevant for Finanstilsynets tilsyn med § 64 c, stk. 1 og 4. Vi formoder, at det er begrundet i behovet for, at Finanstilsynet kan foretage en specifik egnet- og hæderlighedsvurdering. I givet fald bør dette angives, og det bør overvejes, om det kunne være mere hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet i stedet bliver orienteret om disse områder og funktioner i forbindelse med Finanstilsynets vurdering af egnet- og hæderlighed.

Såfremt forslaget om krav om underretning om områder og funktioner opretholdes, henstiller Finans Danmark til, at det i lovteksten og bemærkninger gøres klart, at der alene skal underrettes om de *overordnede* områder eller funktioner, de pågældende er ansvarlige for, herunder *væsentlige* ændringer i disse. Dette for at sikre, at institutterne ikke er forpligtet til at underrette om enhver mindre ændring i områder og funktioner.

Godkendelse af eksponeringer og sikkerhedsstillelser for nøglepersoner i SIFI'er og G-SIFI'er

Det følger af § 313 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at SIFI'er og G-SIFI'er ikke uden direktionens godkendelse må bevilge eksponeringer mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra ansatte i instituttet, der er identificeret som nøglepersoner i institutterne, eller fra virksomheder, hvori nøglepersonerne er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør.

Hørings svar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

Tilsvarende gælder for nærtstående til nøglepersoner og virksomheder, hvori sådanne nærtstående er direktører.

Bevilgede eksponeringer skal være på instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og markedsvilkår, og direktionen skal overvåge forsvarligheden og forløbet af de bevilgede eksponeringer, jf. § 313, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed.

Ved nærværende lovforslag udvides kravet til at udpege nøglepersoner til også at gælde for pengeinstitutter, der ikke er SIFI eller G-SIFI. Der fastsættes dog ikke regler om krav om godkendelse af eksponeringer eller modtagelse af sikkerhedsstillelse fra nøglepersoner i sådanne pengeinstitutter. Dette forekommer fornuftigt.

Finans Danmark ville dog ønske, at man benyttede revisionen af reglerne til at ophæve § 313 b i lov om finansiel virksomhed. Reglen følger ikke af EU-retten, og vi finder, at den er udtryk for unødvendig overimplementering.

Jo større et institut er, desto større er sandsynligheden for, at flere nærtstående og tilknyttede virksomheder er kunder i instituttet. Særligt for SIFI'er eller G-SIFI'er medfører denne regel store administrative byrder – både i forhold til ansatte, men også for behandling i direktionen af disse sager. Endelig medfører reglen længere sagsbehandling for de omfattede kunder.

Det skal dog nævnes, at Finans Danmark er fuldt ud enig i hensynet bag reglen – at nøglepersoner ikke bør kunne udnytte deres stilling til at opnå fordele, som de ellers ikke ville kunne opnå, for sig selv, deres nærtstående eller tilknyttede virksomheder.

Det oprindelige hensyn bag introduktion af den tilsvarende regel i § 78 i lov om finansiel virksomhed var blandt andet begrundet i, at et ledelsesmedlem, der misbrugte sin indflydelse til at opnå fordele, som medlemmet ellers ikke ville kunne opnå, ville kunne medføre risiko for indskydere. Finans Danmark mener, at risikoen for, at en nøgleperson i et SIFI eller G-SIFI kan misbruge sin stilling til at opnå fordele, som den ansatte ikke ellers ville kunne opnå, er meget lille. Og risikoen for, at en sådan eksponering ville kunne påvirke instituttets solvens, er endnu mindre. Herudover ville en sådan ageren være i strid med en mængde andre regler, og standardinterne processer for godkendelse af eksponeringer burde i alle tilfælde hindre forsøg på et sådant misbrug.

Derfor mener Finans Danmark ikke, at der er proportionalitet mellem byrden, som § 313 b udgør, og den værdi, som den bidrager med.

Høringsvar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

I forbindelse med ovenstående bemærkes, at der i den kommende revision af CRD V, som forventes endeligt vedtaget inden for kort tid, lægges op til, at medlemsstater (alene) skal sikre, at information om lån til medlemmer af ledelsesorganet og deres nærtstående parter er tilstrækkeligt dokumenteret, og at denne dokumentation efter anmodning bliver udleveret til de kompetente myndigheder.

Overgangsregler

Med vedtagelsen af lov nr. 1549 af 13. december 2016 blev der fastsat krav om, at systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) skulle udpege instituttets nøglepersoner. Lov nr. 1549 af 13. december 2016 fastsatte den gang overgangsbestemmelser for ansatte, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetog en stilling, der i medfør af loven indebærer, at vedkommende skulle udpeges som nøgleperson. Dette gjaldt både i forhold til kravet om egnethed og hæderlighedsvurdering samt krav om godkendelse af eksponeringer og sikkerhedsstillelser bevilget før lovens ikrafttræden, jf. lovens § 19, stk. 4 og 6.

Nærværende udkast til lovforslag indeholder alene overgangsregler for nøglepersoner i betalings-, e-penge-, og pengeinstitutter, der ikke er et SIFI eller G-SIFI.

Henset til at der ændres i § 313 b i lov om finansiel virksomhed (om godkendelse af eksponeringer), og at lovbestemmelsen om udpegelse af nøglepersoner i SIFI og G-SIFI nyaffattes, mener vi, at det bør tydeliggøres, at overgangsbestemmelserne fra lov nr. 1549 af 13. december 2016 videreføres, således at bestemmelserne også fremadrettet gælder for de ansatte, der i medfør af lov nr. 1549 af 13. december 2016 blev udpeget som nøglepersoner. I den forbindelse bør det også fastsættes, at ansatte, der er udpeget som nøglepersoner i SIFI'er og G-SIFI'er, fortsat antages at være nøglepersoner i henhold til det foreslåede § 64 c i lov om finansiel virksomhed, og at det således ikke er nødvendigt for SIFI'er og G-SIFI'er at genudpege nøglepersoner, der allerede er identificeret som nøglepersoner i henhold til § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Udkastet til lovforslag indeholder en udvidelse af de specifikke kriterier for, hvem der skal udpeges som nøgleperson, jf. det foreslåede § 64 c, stk. 3, nr. 5 og 6, i lov om finansiel virksomhed. Det bør derfor i lovforslaget sikres, at der også indføres overgangsbestemmelser for ansatte i SIFI'er og G-SIFI'er, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager en stilling, der i medfør af lovforslaget indebærer, at vedkommende skal udpeges som nøgleperson.

Høringsvar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

Krav om skriftlig politik om sund virksomhedskultur

Til nr. 12

Finans Danmark støtter forslaget og hilser det velkomment.

Finans Danmark finder, at en sund virksomhedskultur er afgørende for at sikre en effektiv og forsigtig ledelse af instituttet. I henhold til anbefaling nr. 2 i Finansrådets ledelseskodex anbefales det således, at medlemsvirksomhederne udarbejder og offentliggør et adfærdskodex (code of conduct) med beskrivelse af virksomhedens værdigrundlag og ønskede adfærd for virksomhedens drift og ledelse (reglerne er fortsat gældende for de selskaber, der var medlem af Finansrådet). I den forbindelse bemærkes, at det af lovforslaget fremstår noget uklart, hvad den foreslåede politik skal indeholde, herunder om den omhandler virksomhedskultur generelt, eller om den alene skal fokusere på forebyggelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Finans Danmark finder, at det er vigtigt, at der sikres et samspil mellem kravet om politikken om sund virksomhedskultur og de øvrige politikker, som virksomheder i øvrigt er forpligtede til at udarbejde, herunder at retningslinjerne til ansatte i virksomheder er så klare som muligt.

Såfremt tanken er, at politikken skal fastsætte regler om sund virksomhedskultur generelt, foreslår Finans Danmark, at dette gøres mere klart, eksempelvis ved at lovtæksten til det foreslåede § 70 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed henholdsvis § 25 a, stk. 1, i lov om betalinger, får følgende ordlyd (i overensstemmelse med ordlyden på side 2, nr. 4, i den politiske aftale af 19. september 2018): "Et pengeinstitut/e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur."

I tilknytning til de øvrige bemærkninger til bestemmelsen bør det præciseres, at den skriftlige politik generelt skal sikre og fremme en sund virksomhedskultur, men at det hertil fremhæves, at politikken herunder blandt andet skal have særligt fokus på at sikre forebyggelsen af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet.

Ikrafttrædelse og nærmere regler om indholdet og efterlevelse af politikken

Det følger af lovforslagets § 17, stk. 1, at kravet om bestyrelsens vedtagelse af politikken om sund virksomhedskultur træder i kraft den 1. juli 2019.

Med henblik på at sikre en hensigtsmæssig proces for korrekt og optimal implementering af kravet i de omfattede institutter, ser Finans Danmark gerne, at branchen snarest muligt bliver bekendt med – og høres om – de nærmere regler, som erhvervsministeren skal fastsætte om indholdet og efterlevelsen af politikken.

Hørings svar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

Krav om skriftlig opfølgning på virksomhedens whistleblowerordning

Til nr. 14

Med lovforslaget indføres et krav om, at virksomhederne fremover skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan virksomheden løbende har fulgt op på indberetningerne til whistleblowerordningen.

Af bemærkningerne til denne bestemmelse fremgår det dog ikke, hvor længe disse indberetninger skal opbevares. Finans Danmark finder, at sådanne oplysninger muligvis vil indebære behandling af persondata. Derfor opfordrer Finans Danmark til, at det nye krav om dokumentation tilpasses den persondataretlige regulering.

Derudover finder Finans Danmark, at der er et behov for, at bemærkninger til denne bestemmelse uddybes i forhold til, hvilken form for dokumentation der vil skulle leveres. Er det f.eks. en kopi af mailkorrespondancen eller adgang til en logfil over hændelserne, der kræves.

Tidligere ansatte

Til nr. 15-19

Finans Danmark finder det vigtigt og støtter udkastet til lovforslaget, hvor tidligere ansatte falder ind under beskyttelseshensynet.

Ved vurderingen af om en person anses som ansat eller anses som tidligere ansat, er der i bemærkningerne opremset en række ikke udtømmende forhold.

Finans Danmark finder begrebet tidligere ansat uklart, idet det ikke i bemærkningerne er præciseret, hvor langt tilbage i tiden man kan anses som tidligere ansat, om lovforslaget gælder alle tidligere ansættelser eller først fra lovens ikrafttrædelse, samt hvem der bærer bevisbyrden herfor. Det er således uklart, hvem der er omfattet af den nye beskyttelse "tidligere ansat".

Bemærkningerne til lovforslaget bør derfor tydeliggøre, hvem der falder ind under "tidligere ansat", samt hvor lang tid en tidligere ansat kan anses at være beskyttet af whistleblowerordningen.

Der henvises i øvrigt til Finanssektorens Arbejdsgiverforenings (FA) bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 14-19.

Hørings svar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

Lovforslagets § 2, lov om forsikringsformidling

Til nr. 1

Med lovforslaget ændres definitionen af forsikringsformidlere således, at kreditinstitutter og investeringsselskaber også vil være forsikringsformidlere, hvis de udfører forsikringsdistribution, uanset om forsikringsdistributionen kan karakteriseres som accessorisk forsikringsformidling. Ændringen er en konsekvens af en skriftlig tilbagemelding fra EU-Kommissionen.

Ændringen vil betyde, at f.eks. alle ansatte i banker, der forestår salg af kreditkort, hvortil der er knyttet en rejseforsikring, vil blive underlagt kompetencekrav.

Herved skabes der ulige konkurrencevilkår i forhold til finansieringsselskaber og andre detailhandlere, idet disse i henhold til forsikringsformidlingsdirektivet betragtes som accessoriske forsikringsformidlere, hvor der ikke stilles krav om, at ansatte i disse virksomheder skal opfylde en række kompetencekrav. Forbrugerbeskyttelsen vil således være forskellig i forhold til samme forsikringsprodukter afhængig af, om produktet udbydes via et finansieringsselskab, en detailhandler eller en bank.

I forbindelse med den kommende revision af direktivet (senest 23. februar 2021), som lov om forsikringsformidling implementerer, finder Finans Danmark, at det er vigtigt, at der arbejdes for ensartet forbrugerbeskyttelse, lige konkurrencevilkår og lempelse af administrative byrder i forhold til virksomheder, der udbyder forsikringsprodukter. Dette kan ske ved enten at udvide kredsene af virksomheder, der betragtes som accessoriske forsikringsformidlere, der ikke skal opfylde samme krav som forsikringsformidlere, eller ved at alle virksomheder, der tilbyder forsikringsprodukter til forbrugere, bliver betragtet som forsikringsformidlere.

Der henvises i øvrigt til FA og Forsikring & Pensions bemærkninger til lovforslagets § 2.

Lovforslagets § 3, lov om betalinger

Til nr. 4

Se ovenstående bemærkninger til § 1, nr. 14.

Til nr. 5-9

Se ovenstående bemærkninger til § 1, nr. 15-19.

Lovforslagets § 4, lov om kapitalmarkeder

Til nr. 2-6

Se bemærkningerne til § 1, nr. 15-19.

Hørings svar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

Til 4, nr. 7

Se bemærkningerne til § 1, nr. 14.

Lovforslagets § 5, lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere

Til nr. 1-5

Se bemærkningerne til § 1, nr. 15-19.

Lovforslagets § 6, lov om Danmarks Grønne Investeringsfond

Finans Danmark finder lovforslagets § 6 om at indsætte "og garantier" meget positivt og hilser det velkomment.

Lovforslagets § 7, lov om investeringsforeninger m.v.

Finans Danmark finder det vigtigt, at det tydeliggøres i bemærkningerne til lovforslagets § 7, at en investeringsforening eller en SIKAV som udgangspunkt ikke har nogen ansatte. I bemærkningerne til lovforslaget er der alene en kort bemærkning i de almindelige bemærkninger om, at investeringsforeninger og SIKAV'er fortsat kan anvende et IFS eller et administrationselskabs ordning, hvis der er sket delegation af den daglige ledelse hertil. Dette samspil bør beskrives bedre i forhold til de nye forpligtelser, der indføres med lovforslaget.

I de specielle bemærkninger til lovforslagets § 7, nr. 7 (lov om investeringsforeninger m.v. § 190, stk. 1, 2. pkt.), omtales ansvarssubjektet for overtrædelse af reglerne i investeringsforeningen eller SIKAV'en. I lov om investeringsforeninger m.v. er der ikke fastslået en bestemmelse om ansvar for juridiske personer. Derimod er det i bemærkningerne til lov nr. 597/2013 (som er den oprindelige version af den gældende lov om investeringsforeninger m.v.) fastslået, hvorvidt bestyrelse og/eller direktion vil være ansvarssubjekt for overtrædelser af de forskellige strafbelagte bestemmelser i loven, og det bør derfor præciseres i bemærkningerne.

Øvrige bemærkninger til lov om investeringsforeninger m.v.

Grænseoverskridende fusion – lov om investeringsforeninger m.v.

Finans Danmark er blevet opmærksom på, at §§ 123-125 i lov om investeringsforeninger m.v. om grænseoverskridende fusion på nuværende tidspunkt ikke indeholder hjemmel til grænseoverskridende fusion med UCITS fra EØS-lande, der har implementeret UCITS-direktivet. Reglerne om grænseoverskridende fusion finder blandt andet anvendelse på fusion af en afdeling i en dansk UCITS og en eller flere UCITS eller afdelinger heraf etableret i en eller flere andre EU-medlemsstater. Norge er ikke en EU-medlemsstat, men har implementeret UCITS-direktivet ved EØS-aftalen. Som følge heraf er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at fusionere med f.eks. norske UCITS.

Høringssvar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

Efter vores opfattelse bør bestemmelserne om grænseoverskridende fusion også finde anvendelse på EØS-lande. Det vil give branchen samme vilkår som udbydere af UCITS i andre EU-lande, hvor UCITS-direktivet er implementeret uden denne begrænsning. Tilsvarende regler finder allerede anvendelse for kapitalsselskaber, jf. lov om aktie- og anpartsselskaber § 271, hvorefter kapitalsselskaber kan deltage i grænseoverskridende fusioner, hvor de øvrige deltagende selskaber er tilsvarende kapitalsselskaber, der hører under EU/EØS-landes lovgivning.

Vi foreslår på den baggrund, at samlelovforslaget medtager en ændring af lov om investeringsforeninger m.v. §§ 123-125, så den kommer til at omfatte EØS-lande.

Lovforslagets § 8, lov om forvaltere alternative investeringsfonde

Finans Danmark opfordrer til, at den toårige forlængelse af overgangsperioden for UCITS og AIF'er i PRIIP-forordningen, som alle parter er enige om, omtales i såvel almindelige som specielle bemærkninger.

I de almindelige bemærkninger til afsnit 2.19.1, 10. afsnit henvises der fejlagtigt til artikel 16. Det skal være en henvisning til artikel 17 i stedet, hvilket også stemmer overens med lovtæst samt de specielle bemærkninger.

Der vil med fordel kunne indsættes en forklarende bemærkning om, at Finanstilsynet også er udpeget som kompetent myndighed for andre PRIIP'er end AIF'er, jf. tidligere ændringslove herom. Som det er beskrevet nu, kan man fejlagtigt få den opfattelse, at PRIIP-forordningen kun omfatter AIF'er.

I de specielle bemærkninger til § 190, stk. 2, omtales ansvarssubjekterne for henholdsvis producenter og den, der sælger et produkt, der er omfattet af PRIIP-forordningen. Der konkluderes ikke entydigt på, om en producent altid vil være en juridisk person – det anføres alene, at definitionen "taler for" en sådan konklusion.

I forhold til opstillingen af de strafbare handlinger vil det være hensigtsmæssigt, hvis der angives noget om, hvordan de forskellige bestemmelser nærmere skal forstås. Nogle af dem er meget entydige, hvorimod andre giver rum for meget fortolkning. Da der er tale om en forordning, bør der ske henvisning til EU-instanternes fortolkningsbidrag.

Øvrige bemærkninger til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

I lovforslaget s. 60 nederst ff. foreslås bekendtgørelse nr. 941 af 28. juni 2013 om form og indhold af dokumenter indeholdende væsentlig investorinformation for alternative investeringsfonde ophævet ved overgangsperiodens udløb den 31.

Høringsvar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

december 2019. Finans Danmark foreslår, at afsnittet ligeledes kommer til at indeholde en sætning om, at lovgivningen, herunder lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og bekendtgørelse nr. 797 af 26. juni 2014 om tilladelse til forvaltere af alternative investeringsfonde til markedsføring til detailinvestorer samt anden relevant lovgivning konsekvensrettes, så begrebet væsentlig investorerinformation ikke længere fremgår.

Lovforslagets § 12, lov om ejendomscreditselskaber

Til nr. 1

Se ovenstående bemærkninger til § 1, nr. 14.

Til nr. 2-7

Se ovenstående bemærkninger til § 1, nr. 15-19.

Lovforslagets § 14, lov om en indskyder- investorgarantiordning

Til nr. 1

Finans Danmark er positivt indstillet over for forslaget, som medfører, at garantistillelsen over for restruktureringsafdelingen bortfalder.

Med venlig hilsen

Pernille Levinsky Jensen

Direkte: 3016 1034

Mail: plj@fida.dk

Høringssvar

30. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685288-

v1

Hørings svar fra Den danske Aktuarforening vedr. forslag om afskaffelse af den ansvarshavende aktuars beretning

Den danske Aktuarforening har 2. januar 2019 modtaget udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed mv. i høring. Aktuarforeningen takker for modtagelsen og vil gerne benytte lejligheden til at fremføre vores bemærkninger til den del af forslaget, der vedrører afskaffelse af den ansvarshavende aktuars beretning.

Efter foreningens opfattelse vil afskaffelse af lovkravet om en beretning forringe Finanstilsynets mulighed for at overvåge og kontrollere, at den ansvarshavende aktuar lever op sit ansvar og udfylder sin rolle. En beretning er sammen med dialogmøder vigtige elementer i relationen mellem den ansvarshavende aktuar og Finanstilsynet, og afskaffes beretningen vil det forringe den løbende dialog samt begrænse rollens egenskab af kontrolfunktion og "whistleblower". Dette er uddybet i afsnit 3. Aktuarforeningen anbefaler samtidig, at der sker en opdatering af de aktuelle krav til beretningen. Dette er uddybet i afsnit 4. Forinden, i afsnit 2, vil foreningen gerne benytte lejligheden til at præcisere forhold omkring aktuarfunktionen efter Solvens II-reglerne og den ansvarshavende aktuar, som ikke er korrekt gengivet i lovbemærkningerne.

1. Forslaget

Det forslås i lovudkastet, at § 108, stk. 6 i lov om finansiel virksomhed om, at den ansvarshavende aktuar årligt skal indsende en beretning til Finanstilsynet, ophæves. Ændringen vil medføre, at den ansvarshavende aktuar ikke længere er pålagt at indsende en årlig beretning til Finanstilsynet. Samtidig understreges det i bemærkningerne til lovændringen, at ophævelsen ikke har betydning for de øvrige krav til en ansvarshavende aktuar. I begrundelsen for, at kravet om en beretning kan bortfalde, anføres det, at med gennemførelsen af Solvens II "varetages mange af de hensyn, der er sikret ved den ansvarshavende aktuars årlige beretning, af aktuarfunktionen".

2. Aktuarfunktion vs. ansvarshavende aktuar

Aktuarfunktionen og dennes rapporteringer, jf. Solvens II, dækker kun i meget begrænset omfang de samme hensyn som den ansvarshavende aktuar. Det skyldes, at aktuarfunktionens rolle og ansvar ikke er sammenfaldende med den ansvarshavende aktuars.

Overordnet set dækker aktuarfunktionen under Solvens II alene processen for opgørelse af forsikringsmæssige hensættelser til beregning af solvenskapitalkravet, mens den ansvarshavende aktuar bl.a. har ansvaret for, at kunderne får en rimelig behandling, at pensionsgrundlaget er betryggende, samt at hensættelserne, opgjort i overensstemmelse med reglerne i regnskabsbekendtgørelsen, er tilstrækkelige. Sigtet med og bredden i de to roller er derfor væsentlig forskellig, hvorfor indholdet til rapporteringerne også skal være forskelligt.

Et argument i lovbemærkningerne for, at den ansvarshavende aktuars beretning kan afskaffes, er, at aktuarfunktionen skal aflevere en rapport til direktionen i selskabet. Det særlige ved den ansvarshavende aktuars beretning er imidlertid, at den – uafhængigt af bestyrelsen og direktionen – skal rapporteres direkte til Finanstilsynet, og overfor bestyrelsen skal der redegøres for beretningens væsentlige konklusioner.

3. Aktuarforeningens anbefaling

Aktuarforeningen ser følgende problemstillinger ved at afskaffe den lovpligtige beretning:

- Af hensyn til forbrugerbeskyttelsen er det vigtigt, at Finanstilsynet løbende modtager rapporter fra den ansvarshavende aktuar, der dokumenterer at denne lever op til sit ansvar og udfylder sin rolle. Den ansvarshavende aktuar har tilsvarende et behov for at dokumentere sit arbejde og afgive sine vurderinger til tilsynet. Formålet med en beretning er, at den skal rumme de analyser og vurderinger fra den ansvarshavende aktuar, som dokumenterer opfyldelsen af § 108 i lov om finansiel virksomhed, herunder særligt §§ 20 og 21 vedrørende rimelige og betryggende forhold for pensionstagerne
- Det forhold, at beretningen skal udarbejdes årligt og direkte indsendes til Finanstilsynet, uden at selskabets øvrige ledelse skal høres, udgør et særligt stærkt redskab for rollens egenkab af kontrolfunktion og "whistleblower". Uanset om beretningens analyser og konklusioner stiller selskabet i positivt eller mindre positivt lys, vil det komme til Finanstilsynets kendskab. Inddrages Finanstilsynet derimod først i kritiske situationer, vil det typisk være for sent at vende en uheldig udvikling. I dag fungerer beretningen desuden som et nyttigt løbende dialogværktøj mellem Finanstilsynet og den ansvarshavende aktuar, fx i forbindelse med dialogmøder og inspektioner.

Samlet set anbefaler aktuarforeningen, at det fortsat er et lovkrav, at der udarbejdes en beretning, som sendes direkte fra den ansvarshavende aktuar til Finanstilsynet, jf. dog afsnit 4.

4. Forslag omkring indhold til den ansvarshavende aktuars beretning

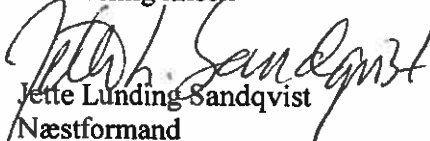
Den danske Aktuarforening støtter tiltag, der fjerner unødvendige rapporteringskrav, som påfører pensionskunderne eller samfundet unødige omkostninger. I rapport om "Eftersyn af den finansielle regulering" fra april 2018 er afskaffelsen af den ansvarshavende aktuars beretning estimeret til en besparelse i branchen på 1,2 mio. kr. årligt. Denne besparelse tager udgangspunkt i de aktuelle krav til beretningens indhold, jf. bilag til bekendtgørelse om ansvarshavende aktuar, samt at Finanstilsynet ikke via anden hjemmel kræver analyserne. En del af analyserne i beretningen vurderer vi fortsat vigtige, og man kan derfor betvivle, om den estimerede besparelse vil opstå i praksis.

Der er dog samtidig ingen tvivl om, at en række af de nuværende krav til beretningens indhold trænger til en opdatering og modernisering. I stedet for at afskaffe den lovpligtige beretning anbefaler aktuarforeningen derfor, at der igangsættes et arbejde i regi af Finanstilsynet med at opdatere beretningens indhold. Foreningen, herunder det udvalg under foreningen, der udgøres af ansvarshavende aktuarer, stiller sig gerne til rådighed i et sådant arbejde.

ooo0ooo

Giver ovenstående anledning til spørgsmål, eller er der behov for en uddybning, kan undertegnede næstformand i foreningen, Jette Lunding Sandqvist jette.lunding.sandqvist@pwc.com, eller sekretær Merete Lykke Rasmussen mlr@lpb.dk kontaktes.

Med venlig hilsen

Jette Lunding Sandqvist
Næstformand
Den danske Aktuarforening

Rasmus Dietrichson Vognæs (FT)

Fra: Jesper Bo Nielsen <jn@finansforbundet.dk>
Sendt: 30. januar 2019 14:36
Til: Høringer
Cc: Rasmus Dietrichson Vognæs (FT); Belal Yassin (FT)
Emne: Høring af forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love - j.nr. 1911-0030

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Via e-mail: hoeringer@ftnet.dk
Cc: rav@ftnet.dk; bya@ftnet.dk

Finanstilsynet har udsendt ovennævnte udkast til lovforslag med anmodning om bemærkninger.

Finansforbundet finder, at lovudkastet indeholder nogle positive forslag til ændring af loven. Således er det tilfredsstillende, at udkastet indeholder krav om dokumentation for, hvordan der er fulgt op på henvendelser til virksomhedens whistleblowerordning. Tilsvarende er vi tilfredse med, at den eksisterende whistleblowerbeskyttelse udstrækkes til også at finde anvendelse på tidligere ansatte.

Dog finder vi anledning til på ny at påpege nødvendigheden af en bedre identitetsbeskyttelse af whistleblowere på samme måde, som det for hvidvasklovens vedkommende er foreslået i "National Hvidvaskstrategi 2018-22", ved at øge beskyttelsen mod repressalier, eksempelvis ved ændring af tavshedspligtreglerne, jf. strategien, side 21. Her er det navnlig vigtigt at sikre whistleblowerens identitet ved videregivelse af dennes oplysninger fra én myndighed til en anden, således at fortroligheden omkring den pågældendes identitet ikke kompromitteres.

Som påpeget af Finanstilsynet i "Redegørelse om Finanstilsynets tilsyn med Danske Bank i forhold til Estland-sagen" af 28. januar 2019 må det overvejes at udarbejde en større whistleblowerpakke, der skal styrke beskyttelsen af whistleblowere. Heri nævner Finanstilsynet bl.a. muligheden for indføre omvendt bevisbyrde, så det er virksomheden, der skal bevise, at fx en opsigelse ikke er begrundet i medarbejderens indberetning til en whistleblowerordning. Finansforbundet er meget enig i, at et sådant tiltag i væsentlig grad kan styrke beskyttelsen. Som vi tidligere har påpeget, kan man i samme forbindelse indføre en styrkelse af erstatninger ifm. afskedigelser og andre ufordelagtige følger for whistleblowere.

For så vidt angår forslaget om at udvide kredsen af personer, der skal leve op til fit & proper kravene, bemærkes det, at det er meget vigtigt at sondre mellem, hvad der er virksomhedens, og hvad der er den pågældende fx hvidvask- eller complianceansvarliges ansvar. Når man udvider denne personkreds til langt ud over direktionsniveauet, må man i særlig grad være opmærksom på ikke myndighedsmæssigt at pålægge ansvar for elementer, der ligger uden for de pågældendes rækkevidde. Dette bør fremhæves og endvidere indarbejdes i evt. bekendtgørelser og vejledninger mv.

Finansforbundet ser frem til at følge lovforslaget og står naturligvis til rådighed i forbindelse med det videre arbejde.

Venlig hilsen

Jesper Bo Nielsen

JESPER BO NIELSEN / CAND. JUR. / LL.M.
CRO / CHIEF REGULATORY OFFICER
DIREKTE / DIRECT LINE +45 32 66 14 74
[JN@FINANSFORBUNDET.DK](mailto:jn@finansforbundet.dk)

FINANS
FORBUNDET

FINANSFORBUNDET / FINANCIAL SERVICES UNION / FINANSFORBUNDET.DK
APPLEBYS PLADS 5 / 1411 KØBENHAVN K / COPENHAGEN K
TELEFON / PHONE +45 32 96 46 00

Finanstilsynet

Sendt til: hoeringer@ftnet.dk
Cc: rav@ftnet.dk, bya@ftnet.dk og
jm@jm.dk

14. januar 2018

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2019-11-0187
Dok.nr. 60336
Sagsbehandler
Mikkel Brandenborg
Stenalt

Vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter – Finanstilsynets j.nr. 1911-0030

Ved brev af 2. januar 2018 har Finanstilsynet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

Datatilsynet skal udtale følgende:

1. Det fremgår under afsnit 2.5.2. om videregivelse af fortrolige oplysninger til Datatilsynet, at:

”Det betyder bl.a., at der er en delt tilsynskompetence mellem Datatilsynet og Finanstilsynet for så vidt angår de særregler til databeskyttelsesforordningen, som fremgår af kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed om finansielle virksomheders videregivelse af fortrolige oplysninger samt af § 15 i lov om forsikringsformidling om forsikringsformidlers m.fl. videregivelse af fortrolige oplysninger.”

På trods af, at der før ovenstående afsnit henvises til bemærkningerne til databeskyttelsesloven, hvor det fremgår, at øvrige tilsyn, der er reguleret af anden lovgivning, såsom Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden, har karakter af supplerende tilsyn i forhold til Datatilsynets tilsyn med databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens overholdelse, finder Datatilsynet det rigtigst, at der ikke gøres brug af begrebet delt tilsynskompetence, da dette kan være misvisende i forhold til Datatilsynets tilsynskompetence efter databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Efter Datatilsynets opfattelse bør det i stedet anføres – i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget til databeskyttelsesloven – at Finanstilsynet har en supplerende tilsynskompetence i forhold til de databeskyttelsesretlige regler.

2. Datatilsynet har noteret sig, at der med lovforslaget foreslås indført mulighed for, at Finanstilsynet i medfør af lov om finansiel virksomhed og lov om forsikringsformidling kan videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet under forudsætning af, at Datatilsynet har behov for oplysningerne.

3. Endelig forudsætter Datatilsynet at blive hørt i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelser og lignende generelle retsforskrifter i medfør af lovforslaget, jf. databeskyttelseslovens § 28, herunder bemyndigelsesbestemmelsen i forslaget § 1, nr. 8.

Kopi af dette brev sendes til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Mikkel B. Stenalt

Rasmus Dietrichson Vognæs (FT)

Fra: Kim Stormly Hansen <ksh@nykredit.dk>
Sendt: 18. januar 2019 08:27
Til: Høringer
Cc: Rasmus Dietrichson Vognæs (FT); Belal Yassin (FT); Dorthe Tolborg; Anita; Birgitte; Jesper Siddeque; Johan; Michael; Morten; Pia; Poul Erik
Emne: Høringssvar

Tak for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende Udkast til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed. Og forskellige andre love og om ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

” Side 117:

‘For at være revisionschef i en finansiel virksomhed kræves det ifølge § 18, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner, at personen har deltaget i revisionsarbejde i mindst tre år inden for de seneste fem år. **Erfaringen kan være opnået ved både rollen som en del af intern revision i eller som ekstern revisor for en finansiel virksomhed af samme type som pengeinstituttet, hvor den pågældende skal være revisionschef.**’

Den del af ovenstående tekst, som er markeret med **bold** fremgår ikke af revisionsbekendtgørelsen, og er en skærpende af de krav, der gælder for at man kan varetage hvervet som revisionschef i en finansiel virksomhed.

Formuleringen anses for værende for indskrænkende, og dermed er der risiko for, at en i øvrigt egnet kandidat med 3 års revisionserfaring fra de seneste 5 år fra

- en del af den finansielle sektor, som ikke er af ‘samme type’,
- fra en position i en intern revisionsfunktion i en industrivirksomhed, eller
- fra en ekstern revisionsvirksomhed, hvor kandidaten ikke har revideret en finansiel virksomhed af ‘samme type’,

dermed udelukkes fra at kunne varetage hvervet som revisionschef.

Dette synes ikke at være hensigtsmæssigt.

Venlig hilsen

Kim Stormly Hansen
Formand for Foreningen af interne revisorer

Finanstilsynet
hoeringer@ftnet.dk

rav@ftnet.dk, bya@ftnet.dk

29-01-2019
Dok. 183809/

Høring - Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i realkreditinstitutter

Forbrugerrådet Tænk har modtaget ovennævnte lovforslag i høring.

Det foreslås, at der indføres en hjemmel i lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 8, hvorefter Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, hvornår en finansiel virksomhed kan kommunikere med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasseløsning, selvom kunden ikke udtrykkeligt har accepteret dette. Det fremgår samtidig, at kunder, der allerede er undtaget fra digital post efter lov om digital post, skal give deres udtrykkelige accept til at få en digital postkasse.

I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget har Forbrugerrådet overfor Finanstilsynet udtrykt betænkeligheder ved dette forslag. Disse betænkeligheder fastholder vi. Bl.a. finder vi det ikke hensigtsmæssigt, at ændringerne i mulighederne for at anvend digital post reguleres i den finansielle lovgivning, da det er en generel problemstilling, der berører alle erhverv, den generelle forbrugerlovgivning, de offentlige retslige og civilretslige regler.

Herudover har vi følgende betænkeligheder. En del af begrundelsen for lovforslaget er, at kunders respons på meddelelser sendt pr. almindelig post skulle være faldende. Forbrugerrådet Tænk har ikke set evidensbaseret materiale, der godtgør, at der vil være større sandsynlighed for, at denne gruppe læser e-boks eller anden digital post, og det kan måske ligefrem forværre problemet at overgå til digital kommunikation.

Vi finder det også betænkeligt, hvis en finansiel virksomhed ikke er forpligtet til at indgå nye aftaler med kunder, der ikke ønsker digital post, da det vil betyde, at fremtidige kunder kan tvinges til denne kommunikationsform for fx at få en forsikrings- eller bankaftale. Det vil blive en betingelse, at information kan videresendes til en digital postkasseløsning, som kunden selv vælger. Det er dog uklart om det også gælder almindelig mailpostkasse.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Vicedirektør

Morten Bruun Pedersen
Seniorøkonom

Finanstilsynet
Århusgade 110

Sendt på mail til hoeringer@ftnet.dk, rav@ftnet.dk og bya@ftnet.dk

Den 30. januar 2019

Høring over lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

DOK. NR.:
FAID-
873754581-
63798

(Gennemførelse af den politiske aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering og gennemførelse af anbefalinger fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering)

FA takker for høring af den 2. januar 2019.

Indledende bemærkninger

FA anerkender behovet for yderligere regulering. Derfor kan FA overordnet set støtte styrkelsen af lovgivningen på området.

FA har dog nogle betænkeligheder og overvejelser i forbindelse med de ansættelsesretlige konsekvenser af forslaget, og hvordan ændringerne skal fortolkes i praksis ude i virksomhederne.

FA er mest bekymret for, at § 75b bliver strafbelagt og dets samspil med § 344, stk. 1. Derudover har FA fokus på de praktiske udfordringer og konsekvenser af at tidligere ansatte omfattes af whistleblowerordningen. Der henvises til bemærkningerne på side 3 til § 1 nr. 15-19 og nr. 48.

FA har desuden konkrete bemærkninger til ændringerne af anvendelsesområdet for lov om forsikringsformidling, idet kreditinstitutter og investeringsselskaber nu også omfattes af kompetencekravene, hvis de udøver accessorisk forsikringsformidling.

FA er også bekymret for den økonomiske byrdevurdering, som efter FA's vurdering kan være skønnet for lavt afhængig af, hvordan reglerne konkret udformes.

FA har følgende konkrete bemærkninger til de enkelte lovændringer:

Ad § 1, nr. 11 – udvidelse af ansatte omfattet af fit & properkrav

Lovforslaget indebærer, at alle pengeinstitutter vil blive underlagt krav om identificering af institutternes nøglepersoner. Definitionen af nøglepersoner er ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion, herunder den ansvarlige for risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen, kreditområdet, den interne revision og hvidvaskforebyggelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Disse ansatte bliver underlagt fit &

proper krav, og der hjemles en mulighed for, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at afsætte den ansatte.

Det betyder, at alle pengeinstitutter skal være opmærksomme på, hvilke funktioner der er nøglefunktioner ved fx organisationsændringer eller fratrædelser.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at *"Eftersom en nøgleperson indgår i et ansættelsesretligt forhold med pengeinstituttet, vil det være op til pengeinstituttet at træffe beslutning om, hvilke ansættelsesretlige konsekvenser et påbud om afsættelse af en nøgleperson vil skulle medføre. Det betyder, at det hører under pengeinstituttets kompetence at beslutte, om den pågældende nøgleperson skal afskediges som følge af påbuddet, eller om den pågældende kan varetage en anden stilling i pengeinstituttet."*

FA foreslår, at det indføres i bemærkningerne, at et påbud om afsættelse af en nøgleperson udgør en saglig opsigelses- eller bortvisningsgrund.

Det fremgår af lov om finansiel virksomhed § 351, stk. 8., at en ansat eller en virksomhed kan få prøvet et påbud om afsættelse ved domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at påbuddet er meddelt. Anmodningen har ikke opsættende virkning.

FA opfordrer lovgiver til at tage stilling til den situation, hvor en virksomhed opsiges en nøgleperson på baggrund af et påbud fra Finanstilsynet om at afsætte nøglepersonen. Den ansatte er uenig i påbuddet og anmoder om at få sagen indbragt for domstolen. Domstolen finder – efter et længere sagsforløb – at påbuddet om afsættelse ikke kan opretholdes. Hvordan stiller det virksomheden og medarbejderen?

FA bemærker desuden overordnet set, at der er tale om et indgreb i den arbejdsretlige ulovbestemte ledelsesret. FA kan på nuværende tidspunkt støtte op om, at de pågældende funktioner underlægges fit & properkrav.

FA er dog betænkelig ved udvidelse af fit & proper-kravene til ansatte på lavere niveau i virksomhederne fremover. Det er helt principielt et indgreb i virksomhedernes ret til at lede og fordele og antage og afskedige arbejdskraft.

Ad § 1, nr. 12 – Sund virksomhedskultur

FA er enig i, at de finansielle virksomheder overordnet set skal have en sund virksomhedskultur.

Det fremgår af forarbejderne, at *"Politikken vil skulle fastlægge de overordnede rammer for pengeinstituttets virksomhedskultur for alle niveauer i organisationen. Politikken vil skulle sikre og fremme en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet."*

Der indføres en hjemmel, til at Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet og efterlevelsen af denne nye bestemmelse.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at det Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer EBA GL 2017/11 af 21. marts 2018 om intern ledelse vil indgå som fortolkningsbidrag ved udarbejdelsen af bekendtgørelsen.

Det fremgår af § 1 nr. 37, at Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut at afsætte en direktør, hvis denne ikke opfylder sin forpligtelse til at sikre en sund virksomhedskultur. Bestemmelsen strafbelægges i øvrigt.

FA opfordrer lovgiver til hurtigst muligt at udarbejde den tilknyttede bekendtgørelse i lovforslagets § 70a stk. 5 især under hensyn til de sanktioner, der er tilknyttet bestemmelsen.

Ad § 1, nr. 14 – Krav om dokumentation for opfølgning på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning

Bestemmelsen indebærer, at en finansiel virksomhed vil skulle dokumentere, hvordan virksomheden løbende har fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at dokumentationskravet er skriftlighed og hvis muligt, skal det ske elektronisk. Whistleblowerindberetninger vil imidlertid kunne indeholde persondata, som nyder beskyttelse efter persondatalovgivningen. FA savner derfor en stillingtagen til, hvordan virksomhederne rent persondataretligt skal håndtere opbevaringen af dokumentationen for opfølgning på indberetningerne. Lovgiver kunne - i den forbindelse - med fordel indføre en hjemmel som angiver hvor længe, dokumentationen skal opbevares.

Ad § 1, nr. 15-19 – "tidligere ansatte"

FA støtter whistleblowerordningen i lov om finansiel virksomhed, idet ordningen er en fornuftig kanal, hvor ansatte har mulighed for at gøre opmærksom på overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering overfor virksomheden eller Finanstilsynet på en sikker og anonym måde.

FA har noteret sig, at anvendelsesområdet for whistleblowerordningen udvides til også at omfatte tidligere ansatte. Der indføres altså regler om, at tidligere ansatte beskyttes på samme måde som nuværende ansatte.

FA har dog en række retssikkerhedsmæssige betænkeligheder. Helt konkret ønsker FA klarhed over, hvad 'tidligere' dækker over som begreb. Er der tale om alle tidligere ansatte? Skal indberetningen være sket, mens den tidligere ansatte var ansat hos virksomheden?

Derudover har FA en række specifikke overvejelser til bestemmelsen:

De almindelige forældelsesregler

FA overvejer i forlængelse heraf, hvordan beskyttelsen af tidligere ansatte spiller sammen med forældelsesreglerne. FA antager, at forældelseslovens § 4 gælder. I så fald foreslår FA derfor, at dette præciseres i de specielle lovbemærkninger. Hvis de almindelige forældelsesregler ikke gælder, anmoder FA lovgiver om at tage stilling til dette spørgsmål i lovbemærkningerne.

Tilbagevirkende kraft

FA er bekymret for, om der er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvilket der øjensynligt ikke er taget hensyn til i lovforslaget. Derfor opfordrer FA til, at der i bemærkningerne tages stilling til, om det gælder med tilbagevirkende kraft: Kan tidligere ansatte, der er fratrukket før lovens ikrafttræden, støtte ret på bestemmelsen?

FA ønsker i givet fald en vurdering af, om det er bydende nødvendigt at lovgive med tilbagevirkende kraft, herunder om lovgiver har foretaget den fornødne vurdering af de retssikkerhedsmæssige overvejelser.

Overvejelser i forhold til persondataretten

FA bemærker i øvrigt, at udvidelsen af anvendelsesområdet til tidligere ansatte medfører en række bekymringer i forhold til persondataretten. Fra et praktisk perspektiv skal der være udtrykkelig hjemmel til opbevaring og behandling af persondata i relation til whistleblowere i form af tidligere ansatte.

Anonymitet, misbrug og omstrukturering

FA bemærker, at der fra et ansættelsesretligt perspektiv er to hensyn i sager om whistleblowere, hensynet til medarbejderen og hensynet til dem, der anmeldes. FA er helt enig i, at der skal tages hensyn til den ansatte, som indberetter en overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle lovgivning.

Men FA bemærker også, at der er hensyn at tage til andre medarbejders og virksomhedens retssikkerhed. Den medarbejder, der anmeldes/anklages har også rettigheder, der skal tilgodeses og afvejes.

Det fremgår fx af EU-Kommissionens forslag til whistleblowerordning, at *"Mere specifikt kræves det, at de indberettende personer skulle have rimelige grunde til at mene, at de indberettede oplysninger var korrekte på tidspunktet for indberetningen. Dette er en vigtig beskyttende mekanisme mod ondsindede eller bedrageriske indberetninger og sikrer, at dem, der bevidst indberetter forkerte oplysninger, ikke kan få fordel af beskyttelse."* (KOM 2018/0106 (COD), s. 13 og art. 17 stk. 2).

Dette hensyn er af væsentlig betydning for at undgå misbrug og bør derfor også iagttages i den danske whistleblowerordning.

Herudover bemærker FA, at en virksomhed – på grund af muligheden for anonymitet – ikke kan vide, om en ansat har foretaget whistlebloweranmeldelse. Således vil en virksomhed utilsigtet risikere at komme i karambolage med beskyttelsesreglerne i situationer, hvor der reelt er tale om sagligt begrundede afskedigelser.

FA savner en stillingtagen til, hvordan virksomhederne skal håndtere dette i praksis.

Variabel løn - § 1, nr. 16

Lov om finansiel virksomhed begrænser finansielle virksomheders muligheder for at tildele ansatte, der er væsentlige risikotagere, variabel løn, jf. lov om

finansiell virksomhed § 77a m.fl. Reglerne kræver bl.a. at de finansielle virksomheder foretager backtesting og har bestemmelser om clawback i bonusaftaler.

FA er bekymret for, hvordan aflønningsreglerne og de nye regler om tidligere ansatte spiller sammen. Vi er især bekymret for, hvordan reglerne om backtesting og clawback spiller sammen med reglerne om sanktionsreglerne i forhold til whistleblowere.

Fx kan man forestille sig den situation, at en tidligere ansat – der under sin ansættelse var vurderet som en væsentlig risikotager – har modtaget et større bonusbeløb, der udbetales over 4 år i overensstemmelse med lønpolitik og regler herom. Hvis virksomheden på grund af en backtesting kommer frem til, at den ansatte skal have et mindre beløb i bonus, er virksomheden forpligtet til at gøre dette, hvilket er til skade for den ansatte.

Virksomheden vil efter reglerne i lov om finansiell virksomhed være forpligtet til at udbetale et clawback'et bonusbeløb. Samtidig risikerer virksomheden utilsigtet at forbyrde sig mod whistleblowerbeskyttelsesreglerne.

FA savner en stillingtagen til, hvordan virksomhederne skal agere i den situation, hvor to forskellige regelsæt kan kollidere. FA ønsker bl.a. svar på følgende spørgsmål:

- Hvordan sikres det, at virksomheder berettiget kan nedsætte en bonus fx som følge af backtestingen over for en potentiel, anonym whistleblower?
- Hvordan kan finansielle virksomheder holde styr på – under hensyntagen til persondataretten - om en tidligere ansat er whistleblower?

FA foreslår, at lovgiver tager stilling til samspillet mellem persondataretten og de særlige aflønningsregler i lov om finansiell virksomhed i lovbemærkningerne i lyset af de skærpede krav til whistleblowerordningen.

Ad § 1, nr. 48

Det fremgår af bestemmelsen, at overtrædelse af reglerne i § 75a stk. 1 og § 75b stk. 1 som noget nyt strafbelægges med bøde. Der ændres ikke på reglen i FIL § 344, stk. 1, om at Finanstilsynet ikke påser overholdelsen af § 75b stk. 1, under henvisning til, at tilsyn med ansættelsesretlige anliggender falder uden for Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed.

Det betyder, at virksomheder kan straffes med bøde, hvis de udsætter en ansat eller en tidligere ansat for en ufordelagtig behandling.

Med forslaget åbnes der også op for, at Finanstilsynet kan politianmelde en overtrædelse af § 75b stk. 1. Dermed skal Finanstilsynet foretage en ansættelsesretlig vurdering efter reglerne i forskelsbehandlingsloven (§ 16, stk. 3), af, om der er tale om ufordelagtig behandling.

Det er FA's vurdering, at det ikke ligger inden for tilsynets almindelige kompetence og tilsynsvirksomhed, som det i øvrigt også fremgår af lovbemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 48.

Denne kompetence ligger enten hos domstolene, ved en privatretligt aftalt voldgift eller i det fagretlige system via faglig voldgift. FA er derfor bekymret for denne nyskabelse især fordi, der ikke ændres på, at Finanstilsynet ikke har tilsynsbeføjelse på dette område jf. § 344, stk. 1.

Den sædvanlige, arbejdsretlige tilgang er, at en arbejdsgiveres uberettigede opsigelse eller anden ugunstig behandling med give medarbejderen ret til en økonomisk kompensation, typisk i form af en godtgørelse. Det hører til sjældenhederne, at den samme handling tillige kan medføre et strafansvar for arbejdsgiveren.

FA opfordrer til, at konsekvensen af at overtræde reglerne alene er, at medarbejderen kan kræve en godtgørelse.

Ad processuelle regler

Det fremgår af lovbemærkningerne til § 1, nr. 15, at en ansat eller tidligere ansat skal gøre sit krav gældende ved at anlægge et civilretligt søgsmål ved de almindelige domstole. Derudover fremgår det, at uoverensstemmelser for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift.

FA bemærker derfor, at der bør tilføjes, at uoverensstemmelser også kan behandles ved almindeligt aftalte private voldgifter som udspringer af ansættelsesaftaler, jf. også voldgiftsloven. Sådanne aftaler er almindeligt accepteret og anvendt bredt og balancerer hensynet til både den ansatte og til virksomheden.

Privat voldgift vælges ofte i ansættelsesretlige sager for at få truffet en afgørelse hurtigere og på den måde sikre, at både virksomhed og medarbejder kan komme videre.

FA anbefaler derfor, at lovgiver tilføjer til lovbemærkningerne, at uoverensstemmelser efter § 75b stk. 1 også kan behandles i en privat aftalt voldgift.

Ad § 2, nr. 1 – Lov om forsikringsformidling - udvidelse af anvendelsesområdet

Det fremgår af lovforslaget, at lov om forsikringsformidling bringes i overensstemmelse med EU-Kommissionens fortolkning af direktivet. Det betyder, at kreditinstitutter og investeringsselskaber også er forsikringsformidlere, hvis de udøver forsikringsdistribution. Dette også i den situation hvor forsikringsdistributionen kan karakteriseres som accessorisk forsikringsformidling.

Konkret betyder det, at ansatte i pengeinstitutter, hvis eneste forsikringsdistribution består i at sælge fx rejseforsikringer i tilknytning til et kreditkort, vil være omfattet af kompetencekravene. Det betyder, at de underlægges en hårdere regulering end ansatte i finansieringsselskaber/detailhandel på udbud af samme produkter. Sidstnævnte ansatte skal som accessoriske

forsikringsformidlere alene have passende viden om de samme produkter, jf. lovens §11, stk. 2.

FA finder det uheldigt, at der dermed skabes ulige konkurrencevilkår og forskellig forbrugerbeskyttelse i forhold til de samme forsikringsprodukter afhængig af, om de udbydes via pengeinstitutter eller finansieringsselskaber/detailhandlere.

FA finder det derfor vigtigt, at der fra dansk side i forbindelse med den kommende revision af IDD (senest 23. februar 2021) arbejdes for lige konkurrencevilkår og ensartet forbrugerbeskyttelse i forhold til alle typer af virksomheder, der formidler de samme forsikringsprodukter, herunder accessoriske forsikringsprodukter.

FA vil desuden opfordre til, at den eksisterende kompetencekravsbekendtgørelse (BEK nr. 363 af 26/04/2018) revideres som følge af lovændringen med henblik på at øge fleksibiliteten i bekendtgørelsen.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 8, stk. 1, nr. 3, at udbudte prøver skal bestå af både en teoretisk og praktisk del. I den reviderede bekendtgørelse bør der gives mulighed for, at ansatte, som fx alene distribuerer rejseforsikringer knyttet til et kreditkort, kan nøjes med at bestå en rent teoretisk prøve, fx en multiple choice test. Dermed vil testen i både omfang og omkostninger bedre modsvare de forholdsvis simple kompetencekrav, der bør stilles i forhold til denne type af forsikringsdistribution.

Erhvervsministeriet vurderer da også, at udgifterne til efterlevelse af de reviderede kompetencekrav vil være af mindre karakter. Denne vurdering forudsætter imidlertid, at prøverne for de nye målgrupper ikke kommer til at omfatte en praktisk del. Der er tale om et meget stort antal ansatte, som med denne lovændring bliver omfattet af kompetencekravene, og et krav om at deres kompetenceprøve også skal omfatte en praktisk del vil medføre store udgifter for virksomhederne i forbindelse med efterlevelse af kompetencekravene.

FA foreslår derfor, at bekendtgørelsens §8, stk. 1, nr. 3 tilføjes følgende tekst: *"Prøver i produkter, der er tilknyttet et kreditinstituts hovedydelse, består alene af en teoretisk del".*

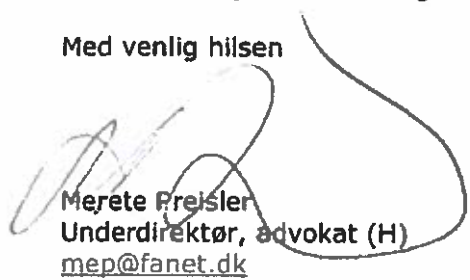
I den reviderede bekendtgørelse bør det desuden fremgå, at de nye målgrupper, der med lovændringen bliver omfattet af kompetencekravene, får en tilsvarende overgangsordning på tre år, som den der findes i bekendtgørelsen for de oprindelige målgrupper.

FA drøfter løbende behovet for justeringer af bekendtgørelsen som følge af lovændringen med sine medlemsvirksomheder og forbeholder sig ret til at vende tilbage med yderligere ønsker om ændringer.

Øvrige bemærkninger

På baggrund af ovenstående henviser FA til Finans Danmarks og Forsikring & Pensions øvrige bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Merete Preisler
Underdirektør, advokat (H)
mep@fanet.dk

Telefon: +45 3391 4700
Direkte: +45 3338 1613

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Att.: Rasmus Dietrichson Vognæs og Belal Yassin

Pr. e-mail: hoeringer@ftnet.dk; cc rav@ftnet.dk; bya@ftnet.dk

30. januar 2019

Høring af udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love

Tak for muligheden for at kommentere udkastet. Vi har noteret os, at formålet med de i dette udkast foreslåede ændringer af reglerne på hvidvaskområdet er at styrke reglerne om beskyttelse af whistleblowere på tværs af den finansielle sektor. Dertil foreslås en skærpelse af reglerne om ledelsens ansvar, bl.a. ved at udvide kredsen af personer, der vil skulle leve op til egnetheds- og hæderlighedsreglerne i pengeinstitutter mv., og ved krav om, at pengeinstitutter mv. skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur, der forebygger hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Skærpelserne af reglerne bakker vi op om i revisorbranchen, da de kan medvirke til at styrke tilliden til håndteringen af hvidvask i den finansielle sektor.

Vi har ikke detailkommentarer til høringsudkastet, men vi vil gerne fremføre et forslag om at indføre obligatorisk hvidvask-undersøgelse for pengeinstitutter, som også nævnt i vores høringssvar af 18. januar 2019 på et udkast til ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed. Dette vil kunne styrke initiativerne, der allerede er sat i værk for at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, og dermed også øge tilliden og medvirke til at bekæmpe hvidvask.

Forslag om at indføre en obligatorisk hvidvask-undersøgelse i større pengeinstitutter

Den finansielle sektor i Danmark har i de seneste par år været ramt af flere alvorlige sager om hvidvask af kriminelle penge for milliarder af kroner i danske banker. Sagerne har afsløret alvorlige fejl og mangler i banksektorens håndtering af hvidvaskreglerne, herunder kendskabet til deres kunder. Regeringen og et bredt flertal i Folketinget har blandt andet reageret ved at kræve strammere regler, der blandt andet giver bedre adgang til at uddele bøder og straffe de ansvarlige.

Større bøder vil kunne have en disciplinerende og præventiv effekt, men bidrager omvendt ikke til at identificere og løse problemerne, inden de opstår. Her er der behov for nye løsninger, fx i form af en professionel indsats fra fx en myndighed

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 4183
Konto nr. 2500102295

eller en uvildig tredjepart, der kan kontrollere, om regler og procedurer bliver overholdt.

Side 2

Hvidvask-undersøgelse efter tysk model

Bekæmpelse af hvidvask er en vigtig samfundsmæssig opgave, som revisorbranchen gerne tager et større ansvar for at løfte. I praksis kan det ske ved, at der indføres krav om en målrettet hvidvask-undersøgelse efter tysk model som en lovpligtig ydelse med tilhørende rapportering udført af en uafhængig og kompetent tredjepart. En hvidvask-undersøgelse kan medvirke til at sikre omverdenens og myndighedernes tillid til, at pengeinstitutter og virksomheder overholder reglerne og aktivt bekæmper hvidvask.

Kravet om en hvidvask-undersøgelse bør som udgangspunkt kun gælde for store pengeinstitutter med systemisk betydning eller på områder, hvor Finanstilsynet vurderer, at der er særlig risiko for, at der kan ske hvidvask.

Erklæring giver tillid

De konkrete handlinger i hvidvask-undersøgelsen skal være et supplement til ledelsens og den interne revisions handlinger, men med mere fokus på kendskabet til kunder og pengetransaktioner og en sikring af, at bankerne her gør det, der kræves i henhold til lovgivningen. Undersøgelsen skal blandt andet gå i dybden med, om virksomhedernes overvågning af mulig hvidvask er tilstrækkelig, og om personalet er klædt ordentligt på til at håndtere de opgaver, som loven kræver.

Undersøgelsen afsluttes med en særskilt rapport eller erklæring fra en ekstern revisor, der giver tryghed for, at pengeinstitutterne har styr på deres kunder og forretningsgange i relation til at bekæmpe hvidvask, og at ledelsen følger op på eventuelle identificerede risici. Rapporten skal være værdiskabende for både pengeinstituttet og Finanstilsynet. De konkrete krav skal derfor fokusere på, hvordan brugen af sofistikeret dataanalyse og teknologier kan identificere særlige risici, som der herefter kan følges op på.

Revisorbranchen har kompetencerne og teknologien hertil og ønsker at bidrage.

Med venlig hilsen

Brian Adrian Wessel
direktør – Fagligt Center

Ole Steen Jørgensen
chefkonsulent

Rasmus Dietrichson Vognæs (FT)

Fra: Christian Brandt <chb@finansogleasing.dk>
Sendt: 31. januar 2019 10:51
Til: Høringer; Rasmus Dietrichson Vognæs (FT); Belal Yassin (FT)
Emne: Høring - Udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love

Sag: 1911-0030
Sagsdokument: 431591

Til

Rasmus Dietrichson Vognæs, Finanstilsynet

I relation til samlelovforslaget om FIL har Finans og Leasing alene bemærkninger til den del, der ændrer ved lov om forsikringsformidling.

Det er vores klare opfattelse, at erhvervsministeriet med forslaget nu får gennemført en korrekt implementering af direktivet, når henses til direktivets ordlyd.

Vi vil dog benytte lejligheden til at fremhæve, at det ved læsning af selve direktivet er uforklarligt/ulogisk, at banker skal underlægges en hårdere regulering end finansieringsselskaber/detailhandlere på udbud af præcis samme forsikringsprodukter. Og at det ligeledes er ulogisk, at forbrugerbeskyttelsen skal være forskellig i forhold til samme forsikringsprodukter afhængig af, om det udbydes via et finansieringsselskab/en detailhandler eller en bank.

Vi opfordrer derfor til, at det ved kommende evaluering af reglerne tages op med Kommissionen og Parlamentet. Det er vores opfattelse, at der ikke er noget sagligt grundlag for at underlægge banker en strengere regulering, hvorfor reglen i direktivets art. 2, nr. 1, 4) om at et kreditinstitut [læs bank] aldrig kan være omfattet af begrebet "accessorisk forsikringsformidler" bør fjernes.

Vi kan i øvrigt bakke op om de synspunkter om fleksibilitet i eksamensformen under kompetencekravsbekendtgørelsen, således at bankansatte, der alene distribuerer et accessorisk produkt kan nøjes med at bestå en rent teoretisk prøve, fx en multiple choice-test, som FA har frembragt i deres høringsvar.

Vi efterlyser samtidig for god ordens skyld klarhed over, at finansieringsselskaber i relation til forsikringsformidlingsloven fortsat ikke skal behandles som banker, uanset at det lovudkast, som vi afgav høringssvar om i starten af året om at underlægge finansieringsselskaber godkendelseskrav hos Finanstilsynet, bliver fremsat og vedtaget. Selv med gennemførelsen af dette lovforslag, får finansieringsselskaberne jo ikke status af "kreditinstitut" jf. den terminologi der anvendes i forsikringsformidlingsdirektivet.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
Direktør, cand. jur.
Finans og Leasing
Torveporten 2, 4. sal
2500 Valby
Mobil 40382987
chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Att.: Rasmus Dietrichson Vognæs

Sendt pr. mail til hoeringer@ftnet.dk med kopi til rav@ftnet.dk og bya@ftnet.dk

Dato: 31. januar 2019

Sag: FO-19/00508-4

Sagsbehandler: /jli

Direkte tlf.: +45 41 71 50 66

Høring vedr. forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i realkreditinstitutter

Forbrugerombudsmanden har modtaget ovennævnte lovforslag i høring.

Det fremgår af indledningen til lovforslaget, at lovforslaget gennemfører en række af de anbefalinger og initiativer, som arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering afgav i sin rapport "Eftersyn af den finansielle regulering", der blev offentliggjort den 27. april 2018.

Det fremgår tillige, at formålet med anbefalingerne bl.a. har været at modernisere og fremtidssikre den finansielle lovgivning under hensyntagen til den finansielle stabilitet og forbrugerbeskyttelsen.

Lovforslaget indeholder to tiltag, som giver anledning til bemærkninger fra Forbrugerombudsmanden.

1. Finanstilsynets tavshedspligt

Forbrugerombudsmanden har noteret sig, at lov om finansiel virksomhed § 354 ændres således, at Finanstilsynets tavshedspligt ændres med henblik på at sikre øget offentlighed og åbenhed på forbrugerområdet. Denne ændring finder Forbrugerombudsmanden positiv.

2. Digital kommunikation rejser væsentlige forbrugerretlige spørgsmål

Med lovforslaget indføres en hjemmel i lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 8, hvorefter Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, hvornår en finansiel virksomhed kan kommunikere med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasseløsning, selvom kunden ikke udtrykkeligt har accepteret dette. Det fremgår samtidig, at kunder, der allerede er undtaget fra digital post efter lov om digital post, skal give deres udtrykkelige accept til at få en digital postkasse.

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 41 71 51 51

Fax 41 71 51 61

CVR-nr. 10 29 48 19

EAN-nr. 5798000018006

forbrugerombudsmanden@forbrugerombudsmanden.dk
www.forbrugerombudsmanden.dk

ERHVERVS MINISTERIET

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN)

www.icpen.org

Forbrugerombudsmandens bemærkninger til forslaget kan sammenfattes således:

- *Spørgsmålet om virksomheders brug af digital kommunikation er et væsentligt forbrugerretligt spørgsmål, som dansk ret med fordel kunne indeholde en nærmere regulering af.*
- *Spørgsmålet om brug af digital kommunikation har betydning for dansk erhvervsliv generelt, hvorfor reguleringen bør være generel og ikke sektorspecifik.*
- *Spørgsmålet bør ikke reguleres ved bekendtgørelse, men derimod ved lov. Hvis regler fastsættes ved lov, vil man kunne regulere de civilretlige spørgsmål om digital kommunikation og derved undgå en særdeles u hensigtsmæssig konstruktion med offentligretlige regler, der ikke tilsigter at have civilretlig virkning. Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse bør en regulering af spørgsmålet om digital kommunikation netop have til formål at mindske tvivlen om den civilretlige gyldighed af digital kommunikation.*
- *Lovforslaget lægger op til en regulering af finansielle virksomheders mulighed for at sende markedsføringsmateriale til deres kunder, som ikke kan reguleres ved bekendtgørelse, da spørgsmålet allerede er reguleret i markedsføringslovens § 10.*
- *Det er ikke muligt ud fra lovforslaget at danne sig et præcist billede af, hvad den med lovforslaget hjemlede bekendtgørelse vil indeholde, men eftersom der ikke med bekendtgørelsen kan ske ændringer i allerede gældende lovgivning, herunder den civilretlige lovgivning, vil der være en række regler og domme – der ikke er nævnt i lovforslaget – som sætter grænser for indholdet af bekendtgørelsen.*

2.1. Digital kommunikation vedrører væsentlige forbrugerbeskyttelseshensyn

Det er efter Forbrugerombudsmandens opfattelse et problem af stadig større omfang for såvel forbrugere som virksomheder, at forbrugerne ikke længere har ét sted, hvor de modtager post og andre meddelelser. Mange virksomheder ønsker, forståeligt nok, primært at kommunikere med deres kunder digitalt. For at opnå dette har mange virksomheder indført postkasser eller selvbetjeningsmiljøer på virksomhedernes egne hjemmesider og på aftalegrundlag forpligtet forbrugerne til at kommunikere via disse systemer.

Dette kan have værdi for forbrugerne, når det drejer sig om meddelelser, der har karakter af servicemeddelelser, fx forbrugsoversigter. Når det kommer til meddelelser med aftaleretlig virkning, fx varsling af ændringer, prisforhøjel-

ser eller opsigelser, indebærer de mange postkasser imidlertid store risici for såvel forbrugerne som virksomhederne. Risikoen for forbrugerne er, at de ganske enkelt ikke bliver opmærksom på meddelelserne, hvilket er en risiko, der må antages at blive større og større i takt med antallet af postkasser den gennemsnitlige forbruger skal tjekke. Risikoen for virksomhederne er, at meddelelserne ikke vil blive anset for at have aftaleretlig virkning, idet domstolene ikke vil anse meddelelserne for at være kommet frem til forbrugerne og dermed have bindende virkning for forbrugerne.

Det vil derfor være af stor forbrugerpolitisk værdi, hvis der indføres nogle regler, der sikrer, at såvel virksomheder som forbrugere har én platform, hvor de skal henholdsvis sende og hente post. Som Forbrugerombudsmanden forstår lovforslaget lægges der imidlertid ikke op til, at den bekendtgørelsen, som skal udstedes i medfør af lovhjemlen, vil sikre en sådan postkasse. Forbrugerombudsmanden har således noteret sig, at følgende fremgår af lovforslagets s. 105 (Forbrugerombudsmandens fremhævning):

”Bekendtgørelsen vil endvidere kunne indeholde regler om, at den digitale postkasseløsning skal indeholde funktioner, der sikrer, at information kan videresendes til en digital postkasseløsning, som kunden selv har valgt. Det med henblik på at muliggøre, at kunden aktivt kan vælge, at al information til kunden fra finansielle virksomheder lander i en bestemt digital postkasse, f.eks. den digitale postkasseløsning, der anvendes af det offentlige. Hermed vil kunden kunne undgå at skulle tilgå flere digitale postkasser for at læse modtaget digitale post fra alle de finansielle virksomheder, som kunden har indgået en aftale med.

Bekendtgørelsen vil endvidere indeholde krav, der skal sikre, at kunderne varigt har adgang til de oplysninger eller meddelelser, der er afleveret i den digitale postkasseløsning, også efter at et kundeforhold er afsluttet.”

Forbrugerombudsmanden forstår disse bemærkninger således, at udgangspunktet er, at der *ikke* fastsættes regler i bekendtgørelsen, som sikrer forbrugerne ret til at vælge at få digital post sendt til en postkasse, som forbrugeren selv har valgt, herunder e-boks.

Hvis digital post sendes til forbrugernes egne digitale postkasser – f.eks. e-boks – vil forbrugerne være sikret varig tilgang til den digitale post, også efter skift af finansiell virksomhed, ligesom det må formodes at være tidsbesparende for forbrugerne og have betydning for, hvorvidt forbrugerne faktisk læser den omhandlede post.

2.2. Regulering af virksomheders kommunikation bør ske generelt

Spørgsmålet om erhvervsvirksomheders digitale kommunikation med forbrugere i stedet for at anvende brevpost er et generelt spørgsmål om anvendelse af digitale postkasseløsninger, der ikke kun er af væsentlig betydning i forhold til de finansielle virksomheders kommunikation med deres kunder, men derimod relevant for alle erhvervsdrivende og forbrugere.

Forslaget om anvendelse af digital kommunikation og digitale postkasser rejser generelle og principielle spørgsmål, der rækker ud over den finansielle sektor. Det forekommer derfor ikke hensigtsmæssigt at regulere kravene til erhvervsdrivendes anvendelse af digital kommunikation og digitale postkasser i særregler for en bestemt branche.

2.3. Regulering af virksomheders kommunikation bør ske ved lov

Spørgsmålet om virksomheders brug af digital kommunikation er en problemstilling, der ikke kun berører offentligretlige regler. Derimod vedrører spørgsmålet i høj grad civilretlige aspekter, nærmere bestemt de aftaleretlige principper for, hvornår en meddelelse i et aftaleforhold har bindende virkning og dermed skaber ret mellem parterne.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget vil regler om en digital postkasse ikke forholde sig til de civilretlige konsekvenser af at benytte digital kommunikation, og det vil fortsat være de civilretlige principper, der afgør, om den finansielle virksomhed eller kunden kan støtte ret på fx varslinger, opsigelser mv.

Det fremgår imidlertid også af lovforslagets s. 104, at bekendtgørelsen nærmere skal fastsætte rammerne for, hvornår det vil være i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis, at en finansiell virksomhed kommunikerer digitalt med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasseløsning, som kunden ikke i øvrigt udtrykkeligt har accepteret. Det fremgår endvidere, at bekendtgørelsen vil indeholde regler om, under hvilke betingelser en finansiell virksomhed kan kommunikere digitalt med sine kunder ved brug af passiv accept, dvs. negativ aftalebinding.

Da det er det klare udgangspunkt i dansk aftaleret, at indgåelsen af en aftale forudsætter et tilbud og en accept i form af udtrykkelige viljeserklæringer – og dermed som udgangspunkt ikke kan ske ved negativ aftalebinding – tilsigter udstedelse af de beskrevne regler en regulering af i hvert fald dette civilretlige spørgsmål, hvor forbrugeren i dag er beskyttet af de aftaleretlige regler.

Forbrugerombudsmanden gør opmærksom på, at den offentligretlige regulering på bekendtgørelsesniveau, som foreslås med lovforslaget, ikke ændrer ved de civilretlige regler om indgåelse og ændring af aftaler. Derfor kan der opstå spørgsmål om gyldigheden af en finansiell virksomheds ændring af en aftale efter de aftaleretlige regler, selvom virksomheden har overholdt den offentligretlige bekendtgørelse. Dette er ikke hensigtsmæssigt.

Hvis man med lovforslaget ønsker at regulere den aftaleretlige gyldighed af aftaleindgåelse ved negativ aftalebinding, kræver det med andre ord, at det sker ved lov.

Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse bør man regulere de civile retlige konsekvenser af digital kommunikation både af hensyn til forbrugerbeskyttelsen og af hensyn til de erhvervsdrivende. I modsat fald risikerer de erhvervsdrivende at indrette dyre digitale systemer uden sikkerhed for, at meddelelser sendt via det pågældende digitale system har retsvirkninger, fordi det spørgsmål ifølge lovudkastet overlades til domstolene.

2.4. Grænser for bekendtgørelsens indhold

Det bør sikres, at reguleringen af erhvervsdrivendes brug af digital kommunikation er i overensstemmelse med allerede gældende dansk lovgivning, herunder lovgivning der gennemfører direktivbaserede regler.

Det er ikke muligt ud fra lovforslaget at danne sig et præcist billede af, hvad den med lovforslaget hjemlede bekendtgørelse vil indeholde, men eftersom der ikke med bekendtgørelsen kan ske ændringer i allerede gældende lovgivning, vil der være en række regler og domme – der ikke er nævnt i lovforslaget – som sætter grænser for indholdet af bekendtgørelsen. En ikke-udtømmende gennemgang af sådanne regler følger nedenfor pkt. 2.4.1-2.4.4.

En del af disse regler er af civilretlig karakter, men eftersom de offentligretlige regler, der vil blive fastsat i bekendtgørelsen, ikke bør være lempeligere end retstilstanden efter den civile retlige lovgivning, vil de civile retlige regler alt andet lige sætte grænser for bekendtgørelsens indhold.

Skulle man i bekendtgørelsen alligevel fastsætte offentligretlige regler, der er lempeligere end de civile retlige regler, vil det være en særdeles u hensigtsmæssig retstilstand, der indebærer en risiko for, at virksomheder indretter deres kommunikationsprocedurer efter de offentligretlige regler i den tro, at deres kommunikation herved også har civilretlig gyldighed, hvilket imidlertid ikke vil være tilfældet. Der henvises til punkt 2.3 ovenfor og punkt 2.4.2 nedenfor.

2.4.1. Uanmodet henvendelse (spam)

Det fremgår af lovforslagets s. 105, at bekendtgørelsen vil indeholde bestemmelser, der sikrer, at finansielle virksomheder ikke ved brug af passiv accept kan sende markedsføringsmateriale m.v. til deres kunder.

Spørgsmålet om, under hvilke betingelser erhvervsdrivende kan sende elektronisk post med markedsføringsmateriale, er imidlertid allerede reguleret i markedsføringslovens § 10, der gennemfører tilsvarende regler i direktivet om e-privacy. Ifølge markedsføringslovens § 10, stk. 1, må virksomheder ikke sende markedsføring ved brug af elektronisk post til nogen, medmindre virksomheden har et forudgående aktivt samtykke fra modtageren. Markedsføringslovens § 10 omfatter alle erhvervsdrivende, herunder også finansielle virksomheder.

Der kan således ikke fastsættes regler herom ved bekendtgørelse.

2.4.2. Begreberne "fremkomst" og "fremsendt"

Det er et grundlæggende princip i dansk aftaleret, at påbud og andre forpligtende meddelelser først har virkning ved fremkomst. Princippet anses for at kunne udledes af aftaleloven.

Når man i bekendtgørelsen agter at regulere spørgsmålet offentligretligt, er det derfor overordentligt vigtigt, at denne regulering stiller krav, der er mindst lige så strenge som de civilretlige, da man ellers risikerer, at virksomheder indretter deres kommunikation i overensstemmelse med bekendtgørelsen, men uden at dette lever op til de civilretlige krav, som de vil blive mødt med i tilfælde af civilretlige tvister for ankenævn eller domstole.

Forbrugerombudsmanden skal gøre opmærksom på, at spørgsmålet om den bindende virkning – eller mangel på samme – af meddelelser givet på en virksomheds postkasseløsning på virksomhedens egen hjemmeside har været forelagt domstolene i en sag, der er gengivet i **UfR 2018.2569 SH (ViaBill)**.¹ I denne sag, hvor en lånevirksomhed havde sendt rykkere til forbrugere i et selvbetjeningsunivers på virksomhedens egen hjemmeside, fandt Sø- og Handelsretten, at meddelelserne ikke havde bindende virkning for forbrugeren, hvilket betød, at virksomheden skulle tilbagebetale rykkergebyrerne til forbrugerne. Sø- og Handelsretten udtalte bl.a. følgende (Forbrugerombudsmandens fremhævning):

"Den fremgangsmåde, som ViaBill benyttede i relation til reminder-gebyret på 39 kr., bestod efter det fremkomne i, at ViaBill den 1. i måneden efter webshoppens afsendelse af produktet til forbrugeren stilede en besked til forbrugeren i dennes indbakke i »Mit ViaBill«. Beskeden indeholdt blandt andet en påmindelse om den ydelse, der skulle betales den 20. i samme måned, og at ViaBill ville tilskrive et gebyr på 39 kr., hvis kunden ikke betalte sin ydelse til tiden. ViaBill sendte samtidig en e-mail til forbrugeren (notifikation) om, at der var kommet ny post i [Mit ViaBill]. Hvis forbrugeren ikke betalte rettidigt den 20. i måneden, stilede ViaBill den 21. i måneden (eller næstkommende hverdag) forbrugeren en reminder i forbrugers indbakke i og sendte samtidig en e-mail til forbrugeren (notifikation) om, at der var kommet ny post i [Mit ViaBill]. Det fremgik af denne reminder, at ViaBill ville forsøge at hæve det skyldige beløb på forbrugers betalingskort, hvis denne ikke havde betalt det skyldige beløb inden 8 dage. **Det er rettens opfattelse, at det var karakteristisk for denne fremgangsmåde, at reminderen til forbrugeren forblev på ViaBills hjemmeside under et domæne, der tilhørte ViaBill, og at det – uanset kundens forudgående accept af ViaBills forretningsbetingelser og uanset den til kunden fremsendte notifikation i form af en e-mail – dermed ikke behørigt blev sikret, at reminderen nåede frem til kunden. Reminderen kan derfor ikke anses for at være fremsendt, jf. rentelovens § 9 b.** Oplysningerne om benyttede fremgangsmåder af andre virksomheder på disses selvbetjeningsstjenester, jf. bilag V, kan ikke føre til nogen anden vurdering."

¹ Sø- og Handelsrettens dom af 6. april 2018 i sag N-1-17.

2.4.3. Begrebet "varigt medium"

Også begrebet "varigt medium", som der henvises til på lovforslagets s. 50, er genstand for lovregulering. Forbrugerombudsmanden skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at begrebet – selvom det som angivet på lovforslagets s. 50 kun findes enkelte steder i den finansielle lovgivning – er et begreb, der anvendes i adskillige forbrugerbeskyttende direktiver og love, som i vidt omfang også gælder for finansielle virksomheder. Uden at der er tale om en udtømmende opremsning, kan følgende nævnes:

- Forbrugeraftalelovens § 3, § 10, § 11, § 13, § 14, § 15, § 19, § 20 (implementering af forbrugerrettighedsdirektivet, fjernsalgsdirektivet og det finansielle fjernsalgsdirektiv)
- Betalingslovens § 7, nr. 37, § 57, stk. 4, § 70, stk. 3, § 71, stk. 3, § 72, stk. 3, § 73, § 154, stk. 1 (implementering af det andet betalingstjenestedirektiv)
- Forsikringsaftalelovens § 34 e, stk. 3, § 34 f, stk. 1, § 34 j, stk. 2, nr. 2, og stk. 4, § 34 k, stk. 2, nr. 1
- Kreditaftalelovens § 4, § 7 a, § 7 b, § 8, § 8 b, § 9, § 10, § 17, § 26 a, § 27 (implementering af forbrugerkreditdirektivet)

Hertil kommer, at begrebet også anvendes i de finansielle god skik-bekendtgørelser:

- God skik for finansielle virksomheder § 6, § 15, § 18, § 22, § 25, § 27, § 28
- God skik for boligkredit § 3, § 7, § 8, § 9, § 11, § 16, § 17 (implementering af boligkreditdirektivet)

Endelig har begrebet været genstand for domstolsbehandling. Således har EU-domstolen i flere sager fortolket begrebet. Den relevante praksis fra EU-domstolens består af dommene **sag C-49/11 (Content Services)**, **sag C-42/15 (Home Credit Slovakia)** og **sag C-375/15 (BAWAG)**. EU-domstolen har i dommene navnlig udtalt følgende om begrebets fortolkning:

- Et ikke-papirmedium skal opfylde de samme funktioner som et papirmedium (Content Services, præmis 41).
- Mediet skal på tilsvarende måde som et papirmedium sikre, at forbrugeren opnår de lovpligtige oplysninger for at gøre det muligt for denne i givet fald at påberåbe sig sine rettigheder

(Content Services, præmis 42, og Home Credit Slovakia, præmis 35, BAWAG, præmis 42).

- I det omfang et medium gør det muligt for forbrugeren at lagre de oplysninger, der er blevet sendt til ham personligt, såfremt det sikrer, at der ikke sker ændringer i deres indhold, og at de er tilgængelige i et passende tidsrum, og såfremt det giver forbrugeren mulighed for at kopiere dem uændrede, skal dette medium anses for at være »varigt« i den nævnte bestemmelses betydning (Content Services, præmis 43).
- En hjemmeside, hvor oplysningerne alene er tilgængelige for forbrugeren via et link, der vises af sælgeren, kan ikke anses for at være et »varigt medium« (Content Services, præmis 50).
- En handelsmæssig adfærd, der består i alene via et hyperlink på den pågældende virksomheds hjemmeside at give forbrugeren adgang til de oplysninger, der er fastsat i denne bestemmelse, ikke opfylder kravene i den nævnte bestemmelse, idet disse oplysninger hverken er »leveret« af den pågældende virksomhed eller »modtaget« af forbrugeren som omhandlet i denne bestemmelse, og idet en hjemmeside som den, der er genstand for hovedsagen, ikke kan anses for at være et »varigt medium« (Content Services, præmis 51).
- Det er relevant, at forbrugeren er i stand til at lagre oplysninger sendt til ham personligt, at det sikres, at der ikke sker ændringer i deres indhold, og at de er tilgængelige i et passende tidsrum, samt at forbrugeren gives mulighed for at gengive dem uændrede (Home Credit Slovakia, præmis 35, BAWAG, præmis 42).
- Det skal lægges til grund, at visse internetsider skal anses for at være »varige medier«. Dette er tilfældet, når en internetside gør det muligt for brugeren af betalingstjenester at lagre information, der er rettet personligt til den pågældende på en måde, der tillader fremtidig søgning i et tidsrum, der er afpasset efter informationsformålet, og som giver mulighed for uændret gengivelse af den lagrede information (BAWAG, præmis 43-44).
- For at en internetside kan anses for at være et »varigt medium« som omhandlet i denne bestemmelse, skal enhver mulighed for ensidig ændring af dens indhold foretaget af udbyderen af betalingstjenester eller af en anden erhvervsdrivende, som er blevet betroet forvaltningen af denne side, desuden være udelukket (BAWAG, præmis 44).

2.4.4. Begrebet "meddelt"

Udover fortolkningen af begrebet "varigt medium" har EU-domstolen også udtalt sig om, hvornår noget kan anses for "meddelt", hvilket også er et spørgsmål, der søges reguleret med lovforslaget. Om begrebet "meddelt" har EU-domstolen i sag C-375/15 (BAWAG) udtalt følgende:

- Der bør skelnes mellem to måder, hvorpå udbyderen af betalingstjenester sender oplysninger: Enten bør de pågældende oplysninger gives, dvs. aktivt meddeles af udbyderen af betalingstjenester på det relevante tidspunkt, som det kræves i dette direktiv, og uden at brugeren af betalingstjenester anmoder yderligere herom, eller også bør oplysningerne stilles til rådighed for brugeren af betalingstjenester, idet der tages hensyn til hans eventuelle anmodninger om yderligere oplysninger. I så fald bør brugeren af betalingstjenester aktivt tage skridt til at skaffe oplysningerne f.eks. ved udtrykkeligt at anmode udbyderen af betalingstjenester herom, logge på internetbanken eller indsætte et hævekort i en kortlæser for at få et kontoudtog. Det første betalingsdirektivs krav om, at de pågældende oplysninger meddeles af udbyderen af betalingstjenester til brugeren af disse tjenester, indebærer, at det er denne udbyder, som aktivt skal meddele disse oplysninger. (BAWAG, præmis 47-48).
- Det kan ikke rimeligvis kræves af brugerne af betalingstjenester (forbrugerne), at de regelmæssigt konsulterer alle de elektroniske kommunikationstjenester, som de har tilsluttet sig (BAWAG, præmis 49).
- De pågældende oplysninger, som udbyderen af betalingstjenester sender brugeren af disse tjenester ved hjælp af en e-banking internetside, kan imidlertid anses for at være meddelt, hvis en sådan overførsel ledsages af en aktiv adfærd fra denne udbyders side, som skal bringe eksistensen af og rådigheden over disse oplysninger om den nævnte side til denne brugers kendskab. En sådan adfærd kan bl.a. bestå i, at der sendes et brev eller en e-mail til den adresse, som sædvanligvis anvendes af brugeren af disse tjenester til at kommunikere med andre personer, og som parterne har aftalt at anvende i en rammeaftale indgået mellem udbyderen af betalingstjenester og denne bruger. Den adresse, der således er valgt, kan imidlertid ikke være adressen på den nævnte bruger på den e-banking-internetside, der forvaltes af udbyderen af betalingstjenester eller af en anden erhvervsdrivende, som er blevet betroet forvaltningen af denne side, for så vidt som den nævnte side, selv hvis den indeholder en elektronisk postkasse, ikke anvendes af den samme bruger til dennes

sædvanlige kommunikation med andre personer end denne udbyder. (BAWAG, præmis 50-51).

-0-

Giver ovenstående bemærkninger anledning til spørgsmål, står Forbrugerombudsmanden naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Jacob Linkis
Specialkonsulent

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

hoeringer@ftnet.dk, rav@ftnet.dk og bya@ftnet.dk

31. januar 2019

Forslag til ændring af lov om finansiel virksomhed

Fondsmæglerforeningen har modtaget Finanstilsynets høring af 2. januar 2019 angående ændringer i lov om finansiel virksomhed m.v. og har i den forbindelse følgende bemærkninger:

Lovforslagets § 1, nr. 7 – accessorisk virksomhed for fondsmæglerselskaber

Fondsmæglerforeningen noterer sig, at det generelt set er positivt, at Finanstilsynet med lovforslagets § 1, nr. 7, viser en vis villighed til at vurdere omfanget af tilladt accessorisk virksomhed for fondsmæglerselskaber.

Foreningen er dog af den klare opfattelse, at der bør sikres en større fleksibilitet for fondsmæglerselskaber, end lovforslaget lægger op til. Der er og har længe været en meget stram regulering af og praksis for, hvad fondsmæglerselskaber må udføre af aktiviteter uden for hovedaktiviteterne i lov om finansiel virksomhed bilag 4. Til sammenligning er pengeinstitutternes muligheder for accessorisk virksomhed langt bredere end fondsmæglerselskabers.

I denne forbindelse henvises til punkt 4 i foreningens [høringsvar af 22. september 2017](#) til brug for Erhvervsministeriets eftersyn af den finansielle regulering.

Ifølge lovforslagets § 1, nr. 7 (ny lov om finansiel virksomhed § 27, stk. 2 og 3) kan Finanstilsynet tillade, at fondsmæglerselskaber etablerer datterselskaber, der udfører accessoriske tjenesteydelser nævnt i lovens bilag 4, afsnit B.

Da fondsmæglerselskaber allerede har mulighed for at opnå tilladelse til at udøve tjenesteydelser omfattet af bilag 4, afsnit B, giver forslaget ikke tilstrækkelige muligheder for fondsmæglerselskaber.

Den danske Fondsmæglerforening

Børsen
1217 København K
Telefon 3374 6000
Telefax 3374 6001
www.fondsmæglerforeningen.dk
info@fondsmæglerforeningen.dk

Andre finansielle virksomheder end fondsmæglerselskaber har således mulighed for eksempelvis at udføre databehandling af løn- og personaleadministration og edb-drift for andre finansielle virksomheder inden for samme koncern. Fondsmæglerselskabskoncerner vil i dag på grund af lovgivningen have sådanne aktiviteter placeret i et holdingselskab, og lovforslaget ses ikke at ændre på dette.

Fondsmæglerforeningen foreslår på denne baggrund, at de accessoriske ydelser, der henvises til i lovforslagets § 1, nr. 7, ikke afgrænses til lov om finansiell virksomhed bilag 4, afsnit B, men i stedet udformes som en retlig standard svarende til accessorisk virksomhed i henhold til lov om finansiell virksomhed § 24.

Endelig bemærkes, at lovforslagets henvisning til beskedne kapitalkrav for fondsmæglerselskaber som begrundelse for det snævre rum for accessorisk virksomhed synes forældede i forhold til de fondsmæglerselskaber, der er underlagt CRDIV/CRR. Derudover kan foreningen ikke tilslutte sig bemærkningerne om, at det afgrænsede aktivitetsområde følger af MiFID og det herved implicitte, at det ikke er muligt nationalt at give fondsmæglerselskaber muligheder for andre aktiviteter. Dette er efter foreningens opfattelse alene korrekt for så vidt angår det såkaldte "europæiske pas", hvorfor der ikke er noget til hinder for nationalt at give fondsmæglerselskaber tilladelse til andre aktiviteter.

Fondsmæglerforeningen står naturligvis til rådighed for en drøftelse af dette høringsvar.

Med venlig hilsen

Marianne Settnes
Bestyrelsesformand

**FONDSMÆGLER
FORENINGEN**

Finanstilsynet
Att.: Rasmus Dietrichson Vognæs
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt den 30. januar 2019 til: hoeringer@ftnet.dk
med kopi: til rav@ftnet.dk og bya@ftnet.dk

Forsikring & Pensions hørings svar til udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

Forsikring & Pension takker for muligheden for at komme med bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

Generelle bemærkninger

Forsikring & Pension finder det positivt, at lovforslaget gennemfører en række af de anbefalinger, som arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering afgav i sin rapport. Det er vigtigt at sikre en digitaliseringsparat finansiel lovgivning til gavn for virksomheder og kunder. Vi ser frem til, at de resterende anbefalinger fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering bliver gennemført.

Forsikring & Pension lægger vægt på, at der med lovforslaget skabes klarhed om reglerne om brug af digital kommunikation mellem finansielle virksomheder og deres kunder. Dette er i overensstemmelse med hensigten bag anbefalingen fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering. Det er derfor vigtigt at holde fast i, at ønsket bag lovforslaget er at styrke den digitale kommunikation og at give finansielle virksomheder de samme muligheder for at kommunikere digitalt med kunderne, som det offentlige har i forhold til borgerne. Det bør fremhæves i lovforslaget. Det bør også klart fremgå af lovforslaget, at reglerne ikke har til hensigt at begrænse de eksisterende muligheder for digital kommunikation, som i dag følger af anden regulering, f.eks. af Informationsbekendtgørelsen. Der bør således ikke skabes usikkerhed i forhold til digitale platforme, som i dag anvendes til information og kommunikation med kunderne.

Forsikring & Pension støtter, at lovforslaget gennemfører dele af den politiske aftale af 19. september 2018 om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering.

Forsikring & Pension finder det positivt, at det nu fremgår direkte af lov om finansiel virksomheds § 24, at begrebet: "accessorisk virksomhed" klart omfatter forskellige former for digitale løsninger og services. Forsikring & Pension finder dog,

30.01.2019

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Camilla Modvig Gretved
Konsulent, cand.jur
Dir. 41 91 91 41
cmg@forsikringogpension.dk

Sagsnr. GES-2017-00185
DokID 375949

at der i dette lovforslag, bør gives forsikringselskaber samme mulighed som banker for at udøve visse aktiviteter, der ligger udover accessorisk virksomhed, i et selvstændigt kapitaliseret datterselskab. Man kunne f.eks. forestille sig en løsning i overensstemmelse med bl.a. praksis i Tyskland. Der henvises til Erhvervsministerens besvarelse 5 til L47, om at se nærmere på forslaget om, at udvide lov om finansiel virksomheds § 26 til også at omfatte forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen kunne nemt rettes, så den også kom til at omfatte forsikringselskaber, blot ved at tilføje: *"og forsikringselskaber"* i stykke 3.

Konkrete bemærkninger

Lovforslagets § 1, nr. 2 og 3

Forsikring & Pension kan støtte forslagene i § 1, nr. 2 og 3, der giver Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte regler om tredjelandselskabers filialvirksomhed i Danmark og om, at sådanne filialer, hvis de udøver større aktiviteter i Danmark, skal organisere sig i datterselskabsform. Reglerne vil med en hård Brexit også kunne finde anvendelse over for forsikringselskaber i Storbritannien, der fremover ønsker at drive forsikringsvirksomhed i Danmark.

Forsikring & Pension ønsker i den aktuelle sammenhæng og i lyset af de seneste års konkurser i flere skadesforsikringselskaber at fremhæve behovet for, at det mere generelt på EU-niveau overvejes, om vilkårene for tjenesteydelsesvirksomhed på forsikringsområdet inden for EU bør skærpes. I den forbindelse synes der især behov for at revurdere værtslandstilsynenes opgaver og kompetencer.

Lovforslagets § 1, nr. 8

Det er positivt, at lovforslaget fremover giver mulighed for, at finansielle virksomheder kan overgå fra brevpost til digital post uden kundens udtrykkelige accept. Lovforslaget bliver derved et godt supplement til selskabernes eksisterende løsninger, som er aftalt med kunderne. De ordninger, der er lovlige i dag, er med andre ord også lovlige i morgen.

Det er ligeledes positivt, at lovforslaget giver mulighed for, at selskaberne kan benytte sig af andre digitale postløsninger end den, som det offentlige benytter sig af. Det kan med fordel præciseres i lovbemærkningerne, at det afgørende kriterie er, at den finansielle virksomhed vælger en sikker digital postkasse.

Det fremgår af bemærkningerne, at lovforslaget ikke forholder sig til de civilretlige konsekvenser. Forsikring & Pension finder dette u hensigtsmæssigt, idet det skaber uklarhed om retstilstanden. Andre steder i loven reguleres også de civilretlige konsekvenser netop for at sikre en klar retstilstand. Bestemmelsen bør derfor ændres, således, at der til slut i første sætning i § 43, stk.8 indsættes følgende: *"og hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem"*. Desuden bør *"i øvrigt"* udgå af sætningen, da det virker uklart, hvad der nærmere ligger i dette.

Bestemmelsen vil herefter se således ud:

» § 43, Stk. 8. *Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, under hvilke betingelser en finansiel virksomhed i overensstemmelse med stk. 1, kan kommunikere*

digitalt med sine kunder ved anvendelse af en digital postkasseløsning, som kunden ikke udtrykkeligt har accepteret og hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem. Kunder, der i medfør af § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere, er undtaget fra at skulle modtage digital post fra offentlige afsendere, skal give udtrykkelig accept til digital kommunikation.»

Bemærkningerne til loven bør ligeledes tilrettes, så det herefter fremgår direkte af bemærkningerne, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for den aftalemæssige virkning af digital kommunikation. Det bør bl.a. fremgå direkte af lovbemærkningerne, at en meddelelse anses for at være kommet frem, når den er "afleveret" i den digitale postkasse.

Det bør endvidere præciseres i lovbemærkningerne:

- Hvad der menes med begrebet "kommunikation". Det bør fremgå, at der alene er tale om kommunikation, der i dag sker via brevpост.
- At lovforslaget ikke er til hinder for andre aftalemodeller - f.eks. dem, der benyttes på arbejdsmarkedspensionsområdet - hvor vilkår, som f.eks. digitale postløsninger vil kunne aftales via forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. Det samme bør gælde, hvis det fremgår af forsikringsbetingelserne eller ved anden aftale.
- Hvordan selskaberne kommer i besiddelse af oplysningerne fra § 5-listen.
- At lovforslaget ikke er til hindrer for, at der aftales andre vilkår for digitale postløsninger.
- At de ordninger, der er lovlige i dag også er lovlige i morgen.
- At betingelserne, som har karakter af god skik-betragtninger, kun gælder i de tilfælde, hvor kunden ikke udtrykkeligt har accepteret digital kommunikation. Der må således ikke skabes tvivl om, hvorvidt disse god skik-elementer også vil gælde, når en person udtrykkeligt har accepteret digital kommunikation.
- At sikre, at finansielle virksomheder får de samme rammevilkår for digital post, som der gælder i det offentlige. Således, at den kommende regulering ikke opstiller flere tekniske krav til selskabernes postkasseløsninger end hensynet til forbrugerbeskyttelsen tilsiger.
- At selskaberne bør kunne anvende samme fritagelsessituationer som i det offentlige.

Forsikring & Pension finder, at der kan være problemer forbundet med automatisk at undtage personer, der er fritaget for digital post fra det offentlige. Det skyldes, at det i dag ikke er muligt at få oplysning om, hvem disse personer er. Det er administrativt nærmest umuligt at få denne information fra kunderne. Det kan overvejes, om der skal findes en tilsvarende løsning, som der er etableret for Robinsonlisten. Hvis det er nødvendigt med en lovhjemmel, bør det fremgå af lovforslaget. Det bør endvidere fremgå af bemærkningerne, at de finansielle virksomheder ikke er forpligtet til at foretage periodiske forespørgsler på, om deres kunder er registreret iht. § 5 i lov om Digital Post fra offentlige afsendere, medmindre det er muligt for virksomheder at kende disse oplysninger. Ellers vil det være en betydelig administrativ byrde.

Personer, der alene er undtaget for digital post, fordi de er bosiddende i udlandet, bør under alle omstændigheder ikke være omfattet af undtagelsesbestemmelsen. Hvis man blot sikrer, at de kan tilgå den digitale postkasse, er der ingen særlig grund til, at de fritages.

Det er generelt uhensigtsmæssigt at opretholde muligheden for at vælge papirkommunikation, idet det strider mod digitaliseringsparat lovgivning. Ikke mindst i nye aftaleforhold bør selskaberne have vide muligheder for at bestemme, at aftaleforholdets indgåelse og opretholdelse er fuldt ud betinget af digital kommunikation.

Det fremgår, at: *"Bekendtgørelsen vil endvidere kunne indeholde regler om, at den digitale postkasseløsning skal indeholde funktioner, der sikrer, at information kan videresendes til en digital postkasseløsning, som kunden selv har valgt"*. Det forekommer uklart, hvordan den finansielle virksomhed i alle situationer skal kunne leve op til at give kunden denne valgmulighed, og rent teknisk kan kravet blive vanskeligt at opfylde uden en klar afgrænsning af kundens valgmuligheder. Herudover, er det vigtigt, at man ikke opstiller kriterier, der gør at løsningen reelt ikke kan benyttes. Det bør ikke indsættes krav, som gør det mere besværligt for finansielle virksomheder at benytte løsningen, end det er for det offentlige.

Endelig bemærkes, at Finanstilsynet bør arbejde aktivt for at fjerne andre hindringer i lovgivningen i forhold til anvendelse af digital post. F.eks. de nye regler i god skik-bekendtgørelsens § 3, stk. 2 og 3, om, at kommunikation via "andet varigt medium" eller "portal" kræver kundeaccept.

Forsikring & Pension forventer at blive inddraget i de nærmere drøftelser omkring udformningen af bekendtgørelsen.

Lovforslagets § 1, nr. 11 (FIL § 64d)

I lovforslagets § 1, nr.11 (den nye FIL § 64d, stk.2) fremgår det, at et gruppe 1-forsikringsselskab uden unødigt ophold skal underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager. Det angives i bemærkningerne, at *"uden unødigt ophold"* nu skal forstås som 14 dage. Det er ikke hensigtsmæssigt at fastsætte en frist i bemærkningerne, ligesom det ikke er hensigtsmæssigt at forsøge at definere et kendt retsligt begreb, der pr. definition er en dynamisk standard, der skal anvendes på den konkrete situation. Formuleringen bør derfor udgå af bemærkningerne.

Bestemmelsen udvider den eksisterende underretningspligt til Finanstilsynet, idet der ifølge bemærkningerne nu også skal ske underretning om *"om enhver ændring i de stillinger, som de identificerede nøglepersoner varetager"*. Finanstilsynet får allerede i dag sikret besked om de forhold, som er væsentlige i forhold til egenheds- og hæderlighedsvurderingen. Der synes derfor ikke noget behov for, at Finanstilsynet derudover særskilt skal modtage underretning om enhver ændring i stillingen, da det vil påføre selskaberne en unødigt byrde. Formuleringerne bør derfor udgå af bemærkningerne.

Lovforslagets § 1, nr. 14 og § 2, nr. 3

Forsikring & Pension

Forsikring & Pension støtter generelt, at initiativerne fra aftalen af 19. september 2018 om styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering udbredes til hele den finansielle sektor.

Sagsnr. GES-2017-00185
DokID 375949

Det følger af forslaget, at virksomheden skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på tidligere indberetninger til whistleblowerordninger. Det bør fremgå tydeligt af lovbemærkningerne, hvor længe det forventes, at dokumentationen skal opbevares. Der skal derfor tages stilling til, hvor længe virksomheden skal opbevare oplysninger og hvor detaljerede de skal være. Desuden bør det fremgå direkte, hvordan denne dokumentationsforpligtelse stemmer overens med databeskyttelsesforordningens artikel 5, litra e om opbevaringsbegrænsning. Behovet for en præcisering skal ses i lyset af, at både forpligtelsen til at dokumentere whistleblowersager og persondatareglerne er strafbelagte.

Lovforslagets § 1, nr. 21 og 22

Forsikring & Pension støtter anbefalingen fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering om at ophæve kravet om aktuarens årlige indberetning til Finanstilsynet. Vi noterer, at kravet om den årlige beretning i bekendtgørelsen om den ansvarshavende aktuar hermed også bortfalder. Det er Forsikring & Pensions opfattelse, at bekendtgørelsen som følge af lovændringen bør ændres. Forsikring & Pension deltager gerne i arbejdet hermed. Herudover skal det bemærkes, at fjernelsen af de nuværende indberetningskrav i beretningen ikke må give anledning til, at der indføres tilsvarende eller nye krav i anden regulering.

Lovforslagets § 1, nr. 29 m.fl.

Forsikring & Pension støtter den foreslåede lovændring, hvorefter forsikringstagerne og de sikrede i skadesforsikringsselskaberne i tilfælde af konkurs fremover skal fyldestgøres forlods i selskabets samlede aktivmasse – naturligvis fratrukket bobehandlingsomkostninger. Med lovændringen indføres den såkaldte "konkursmodel" som fordelingsmetode i tilfælde af konkurs. Konkursmodellen er den mest brugte model i EU og fremgår af EU-reglerne i Solvens II.

Det overordnede formål med lov om finansiel virksomheds bestemmelser om både registrerede aktiver og konkursmodel er at tage stilling til, hvorledes et selskabs aktiver skal fordeles i tilfælde af konkurs. Formålet med bestemmelsen er ikke at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i det enkelte selskab - dette reguleres af Solvens II-reguleringen. At kapitalgrundlaget ikke sikres ved at benytte registrerede aktiver sås eksempelvis i forbindelse med forsikringsselskabet Plus Forsikrings konkurs. Her blev konkursdividenden til forsikringstagerne under 10 %, og denne blev udbetalt mere end 10 år efter konkursen.

Ved at implementere konkursmodellen vil selskabets samlede aktivmasse (fratrasket bobehandlingsomkostninger) i tilfælde af konkurs forlods blive tildelt de forsikrede og de sikrede, i modsætning til den nuværende model med registrerede aktiver, hvor kun en delmængde af aktiverne forlods tildes forsikringskunderne. Indførelsen af bestemmelsen ændrer ikke på Finanstilsynets mulighed for at forbyde eller begrænse selskabets mulighed for at råde over dets aktiver. Forsikring & Pension finder derfor, at lovændringen styrker forbrugerbeskyttelsen.

Forsikring & Pension kan også konstatere, at med indførelsen af konkursmodellen vil bestemmelserne i hhv. lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber § 9 stk. 2 og lov om arbejdsskadesikring § 54 ikke mere have indflydelse på fordelingen af boet i skadesforsikringsselskaberne i tilfælde af konkurs, idet alle forsikringskunder fremover stilles lige.

Den nye bestemmelse vil ikke medføre, at gyldigt stiftede pantrettigheder tilside-sættes i tilfælde af konkurs. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at Finanstilsynet fremover ikke vil have mulighed for at gribe ind over for et selskabs pantsætninger af aktiver, så længe selskabet opfylder kravene i den finansielle lovgivning. Denne retsstilling er ikke anderledes end den nuværende retsstilling med registrerede aktiver. Så længe et selskab opfylder kravene i den finansielle lovgivning i øvrigt, kan det pantsætte aktiver under det nuværende regelsæt. Pantsætninger er en naturlig og væsentlig del af normal forretningsdrift, og skal derfor være mulig.

Herudover skal det bemærkes, at Solvens II-reguleringen tager sigte på at sikre aktivernes tilstedeværelse helt generelt. Tilstedeværelsen sikres eksempelvis ved artikel 88 i Solvens II-direktivet, hvorefter et selskab skal have tilstrækkelig med kapital til at dække de forsikringsmæssige hensættelser. Det sikres også gennem kravene til opgørelsen af det såkaldte kapitalkrav. Kapitalkravet skal dække selskabets solvenskapitalkrav, og et pantsat aktiv er ikke tilgængeligt til at absorbere tab, og det kan derfor ikke indgå i kapitalgrundlaget jf. Solvens II-direktivets artikel 93. Sikring af aktivernes tilstedeværelse er således uafhængig af, om der anvendes registrerede aktiver eller en konkursmodel. Finanstilsynet modtager oplysninger hvert kvartal om selskabernes solvensmæssige situation m.v. både via QRT-indberetninger og andre lovpligtige indberetninger. Finanstilsynet har derfor mulighed for indgående at overvåge udviklingen.

Endelig skal det bemærkes, at bemærkningerne om registrerede aktiver i livsforsikringsselskaber (jf. afsnit 2.16.2) bør udgå af lovforslaget. Den foreslåede lovændring vedrører udelukkende skadesforsikringsselskaber, og bemærkningerne bør derfor målrettes disse selskaber.

Lovforslagets § 2, nr. 1

Eftersom baggrunden for den foreslåede lovændring er en skriftlig tilkendegivelse fra EU-Kommissionen, har Forsikring & Pension ikke umiddelbart bemærkninger til selve formålet med ændringen.

Hvad angår eksempelvis kreditkort med en tilknyttet rejseforsikring mener Forsikring & Pension dog ikke, at der er tale om forsikringsdistribution, når forsikringen pr. automatik er tilknyttet kreditkortet og al rådgivning, administration mv. af forsikringen varetages af forsikringsselskabet. Sådanne og lignende tilfælde bør derfor fortsat falde uden for lovens anvendelsesområde, da banken ikke udøver forsikringsdistribution. Dette er i øvrigt heller ikke i strid med EU-Kommissionens svar på Finanstilsynets spørgsmål, jf. nedenfor.

Finanstilsynets spørgsmål:

"The definition of an "ancillary insurance intermediary" excludes credit institutions and investment firms. Does this mean that credit institutions and investment firms

that take up or pursues the activity of insurance distribution are not covered by the scope of the Directive – not even as an intermediary in article 2 (3)? Following the previous question – if a credit institution only distributes a small travel insurance as an ad on to a credit card will the credit institution be considered as an intermediary?"

Forsikring & Pension

Sagsnr. GES-2017-00185

DokID 375949

EU-Kommissionens svar:

"As results from the definition in Article 2(1)(4) IDD, credit institutions and investment firms (as defined in the Capital Requirements Regulation) are excluded from the concept of "ancillary insurance intermediary". Therefore, if such undertakings intend to engage in insurance distribution activities – even if these are clearly ancillary to their main activities – , they have to register as regular insurance intermediaries within the meaning of Article 2(1)(3) IDD and must comply with the full set of obligations applicable to intermediaries."

Derudover mener Forsikring & Pension ikke, at den foreslåede nyaffattelse af definitionen af forsikringsmidler imødekommer intentionen bag lovændringen. Kreditinstitutter og investeringsselskaber, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed, er allerede i dag omfattet af definitionen af en forsikringsformidler; dvs. af definitionen, der foreslås opretholdt i den nye § 2, nr. 3, litra a). Det foreslåede litra b) er dermed i princippet overflødigt. Det fremgår med andre ord ikke af den foreslåede definition, at kreditinstitutter og investeringsselskaber, der alene udøver accessorisk forsikringsdistribution, betragtes som en forsikringsformidler.

Med venlig hilsen

Camilla Modvig Gretved

